Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XI Seria II-a Nr. 1959 | 4 PAGINI — 20 BANI | Miercuri 17 august 1955

Țărani muncitori! Colectiviști, întovărășiți, muncitori și tehnicieni din G. A. S., stringeți la timp și fără pierderi recolta din acest an! Grăbiți treierișul!

Țărani muncitori! Grăbiți arăturile de vară! Pregătiți-vă temeinic pentru însămînțarea la timp a culturilor de toamnă! Faceți arături adînci de toamnă pe suprafețe cît mai mari!

(Din chemările C.C. al P.M.R. cu prilejul zilei de 23 August 1955).

MAREA FORȚĂ A PRIETENIEI TINEREI GENERAȚII

DRAPELUL FESTIVALULUI a fost coborît de pe catarg. Cei 30.000 de soli ai tinerei generații din 114 țări și-au luat rămas bun de la ospitaliera Varșovie. Despărțindu-se însă de orașul de pe malurile Vistulei, tinerii veniți din toate colțurile lumii iau cu ei amintiri ce niciodată nu vor putea fi uitate.

„Nimic nu ne poate împiedica să rămînem adevărați prieteni și să luptăm în fiecare din țările noastre ca deviza „pace și prietenie" înscrisă pe steagul Festivalului să devină o cucerire a tineretului lumii întregi". Cuvintele apelului pe care tinerii adunați în Piața Stalin din Varșovia l-au adresat tinerilor lumii întregi răsună ca un puternic legămînt. Prieteniile făurite la Varșovia vor fi întărite în numele intereselor păcii și colaborării între popoare.

Festivalul de la Varșovia a constituit cea mai reprezentativă întîlnire a tineretului din întreaga lume. El s-a desfășurat în condiții în care se manifestă o oarecare destindere în relațiile internaționale. Conferința de la Geneva a șefilor guvernelor celor patru puteri a arătat că există depline posibilități pentru ca coexistența pașnică să devină o realitate a zilelor noastre. Cel de al V-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților s-a desfășurat sub semnul deplinei convingeri a tineretului lumii că pacea poate fi menținută și consolidată, că în ciuda deosebirilor de convingeri politice și religioase popoarele, tinerii trebuie să se găsească uniți în primele rînduri ale marii bătălii a păcii. Au fost prezenți la Varșovia tineri aparținînd tuturor curentelor politice. Diversitatea opiniilor nu a împiedicat însă realizarea unei depline unanimități în ceea ce privește necesitatea colaborării tineretului în lupta pentru pace și un viitor mai bun. Festivalul de la Varșovia trebuie să fie apreciat ca o contribuție pe care tineretul lumii o aduce cauzei destinderii internaționale, precum și ca o puternică manifestare a dorinței tineretului de a adînci colaborarea sa pe toate tărîmurile.

Festivalul de la Varșovia a dat posibilitate tinerilor veniți din 114 țări să se cunoască mai bine și să facă un schimb liber de idei. Nici un fel de bariere nu a existat la Festival în calea cunoașterii reciproce între tinerii din diferite țări. Sute de întîlniri prietenești au adus în jurul aceleiași mese pe tinerii veniți din diferite țări ale lumii. Or, cunoașterea este o condiție indisolubilă prieteniei. Tinerii cunoscîndu-se au legat prietenii de nezdruncinat. Ei sînt hotărîți să întărească aceste prietenii luptînd pentru a înlătura obstacolele care mai stau în calea dezvoltării unor legături multilaterale între diferitele țări și popoare, obstacole create de acele cercuri interesate în menținerea „războiului rece".

Festivalul de la Varșovia s-a bucurat de un succes deplin. Cîteva cifre sînt concludente în această privință. In timpul celor 15 zile cît a durat Festivalul de la Varsovia au avut loc 547 concerte și programe artistice dintre care 375 programe naționale, 32 programe de gală, 47 concerte și 93 programe internaționale. In afară de acestea, în cadrul întîlnirilor dintre delegații au avut loc numeroase reprezentații. La manifestările artistice au participat aproape 2.500.000 persoane. In același timp pe ecranele cinematografelor Varșoviei au rulat 116 filme artistice din 25 de țări și 108 filme documentare din 18 țări.

Un răsunător succes a înregistrat a doua ediție a întîlnirilor internaționale sportive ale tineretului. Acestea s-au desfășurat la 23 de discipline sportive la care au luat parte 4631 de sportivi din 40 de țări. Valoarea întrecerilor sportive este ilustrată în mod clar prin faptul că în cadrul lor s-au stabilit 6 recorduri mondiale.

Părăsind Varșovia, tinerii veniți din aproape toate țările lumii își exprimă recunoștința față de tineretul și poporul polonez care timp de 15 zile le-au fost gazde pline de grijă. Tineretul lumii a avut posibilitatea să cunoască eforturile pe care poporul polonez le depune pentru a-și face patria sa mai frumoasă, pentru a șterge urmele lăsate de ultimul război.

Festivalul a demonstrat totodată prestigiul de care se bucură în rîndurile tineretului de pe întregul glob Federația Mondială a Tineretului Democrat și Uniunea Internațională a Studenților. Participarea unui număr atît de mare de tineri la Festival, tineri aparținînd atît de multor organizații, arată cît de profundă este încrederea pe care tînăra generație o are în cele două mari organizații internaționale ale sale — F.M.T.D. și U.I.S. In același timp la Festival s-a arătat necesitatea lărgirii într-o măsură și mai mare a legăturilor dintre F.M.T.D. și U.I.S. și celelalte organizații de tineret naționale și internaționale. Pregătirea viitorului Festival, care va avea loc la Moscova, va oferi cele mai bune condiții în această direcție.

Tineretul romîn este mîndru de felul în care delegații săi au participat la Festival. Delegația R.P.R. la Festival a reprezentat cu cinste tineretul patriei noastre și și-a adus o importantă contribuție la reușita marei sărbători a tineretului lumii. Toți participanții romîni la concursurile artistice au fost premiați, iar sportivii noștri au cucerit 140 de medalii. Zeci de mii de spectatori au aplaudat spectacolele delegației noastre și ele s-au bucurat de o primire unanim favorabilă. Rezultatele obținute la Festival de delegația tineretului romîn sînt un rod al minunatelor condiții pe care partidul și guvernul le-au creat tinerilor din țara noastră.

Delegații noștri la Festival au arătat prietenilor de peste hotare cît de mare este dorința de pace a poporului romîn și cît de puternic este avîntul cu care noi muncim pe frontul construcției pașnice. Delegația tineretului romîn se întoarce în patrie hotărîtă să popularizeze larg lozincile de pace și prietenie ale Festivalului în rîndurile maselor largi ale tineretului din R.P.R.

In Piața Stalin din Varșovia tineri din 114 țări s-au angajat să facă în așa fel încît ideile Festivalului să trăiască și să triumfe. In numele dreptului de a munci și a învăța, de a se bucura de viață și de a iubi, reprezentanții tineretului lumii și-au exprimat hotărîrea de a intensifica și mai mult lupta pentru asigurarea păcii. Lupta aceasta înseamnă lupta pentru apărarea tinereții, pentru împlinirea speranțelor cele mai profunde, pentru progresul civilizației, pentru viitorul luminos al tuturor popoarelor. Lupta aceasta va triumfa!

O delegație a Marii Adunări Naționale a R.P.R. a plecat la conferința anuală a Uniunii Interparlamentare

Marți dimineața, a părăsit Capitala delegația Grupului Național Romîn din Uniunea Interparlamentară, care va participa la conferința anuală a Uniunii Interparlamentare ce va avea loc între 25-31 august la Helsinki. Delegația este alcătuită din tovarășii Avram Bunaciu, secretarul Prezidiului Marii Adunări Naționale, acad. L. Rădăceanu, președintele Comisiei de afaceri externe a Marii Adunări Naționale și deputații acad. N. Gh. Lupu, acad. Raluca Ripan și C. Paraschivescu-Bălăceanu.

În Gara de Nord, membrii delegației au fost salutați la plecare de tovarășii Tiță Florea, vicepreședinte al Marii Adunări Naționale, M. Roșianu și Gh. Vidrașcu, membri ai Prezidiului Marii Adunări Naționale.

(Agerpres)

Prima stație de radio-releu din țara noastră

După stația experimentală de televiziune, tehnica romînească a realizat în preajma celei de a 11-a aniversări a eliberării patriei un nou succes în domeniul telecomunicațiilor — prima stație de radio-releu (cablu hertzian).

Cu ajutorul acestei stații se poate obține legătura de la sute de kilometri între două centrale telefonice sau între studiourile de radiodifuziune și stațiile de emisie, fără să mai fie nevoie de cabluri subterane sau aeriene. Stația romînească de radio-releu cu modulație de frecvență permite transmisia simultană în ambele sensuri a mai multor canale radio sau telefonice. În cadrul lucrărilor experimentale s-au obținut performanțe similare cu ale celor mai moderne instalații de acest gen.

Prin lărgirea construcției de radio-releuri se vor realiza importante economii la cheltuielile de investiții și de întreținere a cablurilor calitatea transmisiunilor se va îmbunătăți, mărindu-se totodată numărul legăturilor posibile și siguranța de exploatare, prin înlăturarea influenței intemperiilor atmosferice.

Prima stație romînească de radio-releu este rezultatul studiilor făcute de un colectiv de ingineri și tehnicieni din cadrul Institutului de cercetări și proiectări al Ministerului Energiei Electrice și Industriei Electrotehnice și de la Laboratorul central de cercetări de telecomunicații al Ministerului Poștelor și Telecomunicațiilor. Lucrările de studii și realizare au fost conduse de ing. Constantin Șoltuz, laureat al Premiului de Stat și prof. univ. Alexandru Spătaru.

(Agerpres)

In cinstea zilei de 23 August

Succesele muncitorilor ieșeni

IAȘI (de la corespondentul nostru).

Cu o lună în urmă în întreprinderile din regiunea Iași au avut loc adunări în care s-au dezbătut probleme în legătură cu chemarea unor colective de muncitori, tehnicieni și ingineri din regiunea Stalin de a da patriei peste plan cît mai multe acumulări socialiste.

Noi cît dăm pînă la sfîrșitul anului? Cît dăm pînă la 23 August?, au fost întrebări pe care și le-au pus multe colective din întreprinderile ieșene. Bineînțeles la aceste întrebări fiecare întreprindere a răspuns potrivit cu posibilitățile sale. A trecut o lună de zile. Angajamentele au început să fie îndeplinite. Cei care își puneau cu mai bine de o lună în urmă întrebările de mai sus au observat că cei de la fabrica „Țesătura" din Iași își propuseseră să dea pînă la 23 August acumulări peste plan în valoare de 840.000 lei, iar pînă la 1 august realizaseră 1.260.061 lei; cei de la fabrica de tricotaje „Moldova" își propuseseră să dea peste plan 522.000 lei și realizaseră cu peste 58.000 mai mult decît le fusese angajamentul, iar cei de la moara „1 Mai" își propuseseră să dea 213.772 lei iar acum cînd făceau un prim bilanț observau că realizările depășesc cu 63.228 lei propriul angajament. Bilanțuri asemănătoare au făcut și muncitorii, tehnicienii și funcționarii de la oficiul P.T.T.R. Iași, depoul C.F.R. Pașcani și cel de la întreprinderea de panificație. Muncitorii, tehnicienii și funcționarii din majoritatea întreprinderilor din Iași au constatat cu bucurie că în mare parte angajamentele luate de a da patriei pînă la 23 August peste plan cît mai multe acumulări socialiste, au fost îndeplinite cu mult înainte de termen. Dorind să întîmpine cea de a XI-a aniversare a eliberării patriei cu noi succese, colectivele unor întreprinderi printre care fabrica „Țesătura"-Iași, fabrica de zahăr „Roman", fabrica de țigarete-Iași au hotărît să-și reînoiască angajamentele.

Muncă organizată la treieriș

CRAIOVA (de la corespondentul nostru). Tînărul Ghinulescu Dumitru, muncitor la șantierele navale din Turnu Severin este acum delegat de batoză la aria nr. 1 din comuna Ișalnița, regiunea Craiova. El s-a dovedit a fi un bun organizator. La această arie fiecare țăran muncitor știe cînd trebuie să vină pentru a treiera.

În munca de organizare în cete, a țăranilor muncitori pentru a treiera, Ghinulescu a fost ajutat de utemistul Rizi Bepu, deputat comunal.

În aceste zile, țăranii muncitori din comuna Ișalnița întîmpină ziua de 23 August intensificînd treierișul.

La aria nr. 1 din Ișalnița datorită bunei organizări a lucrului, batoza treieră zilnic între 18-20.000 de kg. deși norma ei este de 10.000 kg. Zilele trecute a ajuns să treiere pînă la 23.000 kg.

Fruntași în obținerea recoltelor bogate s-au dovedit a fi țăranii muncitori Oprea Constantin care de pe suprafața de 0,75 ha. a obținut 1654 kg. grîu, Marin Cartuș care de pe o suprafață de 0,50 ha. a recoltat 1058 kg. și Tănase Constantin care de pe o suprafață de 0,75 ha. a obținut 1588 kg. grîu.

Oțelăria electrică și-a îndeplinit sarcinile cincinalului

HUNEDOARA (de la corespondentul nostru).

Colectivul de muncă de la oțelăria electrică a combinatului siderurgic Hunedoara a avut zilele acestea o mare bucurie. In urma bilanțului făcut asupra muncii, s-a dus vestea că sarcinile ce le revenea din cadrul planului cincinal au fost realizate încă din 23 iulie anul curent. Succesele acestui colectiv se datoresc în primul rînd folosirii cu succes a metodei Macar-Mazai de folosire integrală a capacității cuptoarelor și prin buna îngrijire a acestora. Ca urmare a muncii organizate și folosind cu pricepere metodele sovietice, producția globală în luna iulie a fost depășită cu 13,17 la sută, iar în prima decadă a lunii august cu 15,6 la sută. Printre brigăzile care se află în fruntea întrecerii socialiste se numără și cea a prim-topitorului Jurca Florian care are o depășire a graficului de 13,1 la sută.

Sgîrcite la vorbă, neîntrecute în muncă

Adunarea deschisă a organizației de bază U.T.M. luase sfîrșit. De altfel, nu ținuse prea mult, căci n-ai nevoie de vorbe mari și nici de fraze nesfîrșite pentru a te angaja să realizezi economii. Tinerelor de la fabrica „Solidaritatea" din Satu Mare le place să vorbească scurt și cuprinzător. Și pe cît sînt de măsurate la vorbă pe atît sînt de vrednice la treabă.

Privind obiectiv nu se poate să nu recunoști că angajamentele luate sînt într-adevăr mult prea îndrăznețe. Pentru cei ce nu lucrează în fabrică ele ar părea chiar irealizabile, căci nu-i glumă să te angajezi ca-ntr-o lună să produci, din aceeași cantitate de materie primă, cu 40.000 metri țesături și dantelărie peste prevederile planului. Și totuși, tinerele erau sigure că vor îndeplini acest angajament. La baza convingerii lor ferme se afla experiența și rezultatele dobîndite pînă atunci ca și posibilitățile existente. Aceste două lucruri, îmbinate armonios cu elanul tineresc urmau să aducă pe cele care-și luaseră angajamentul în rîndurile fruntașilor.

Cele 18 brigăzi de tineret aveau să-și cîștige faima și respectul colectivului pe baza muncii și a rezultatelor obținute. Nici un fel de greutate nu speria pe tinere. Un sprijin efectiv l-au găsit în metodele sovietice: Bașkirov, legarea firelor cu ajutorul unui dispozitiv, Jandarova, de preluare din mers a mașinilor, Ciutchih precum și în inițiativa muncitoarei Popa Maria. Și-apoi comunista Maria Mundrinek se găsea mereu în mijlocul tinerelor, explicîndu-le lucrurile pe care ele încă nu le înțelegeau suficient.

De la adunare au trecut multe zile, apoi săptămîni. Din secție în secție, de la preparație pînă la produse finite tinerele și-au concretizat economiile realizate în dantelărie și țesături peste plan. În fiecare sector de muncă ai nevoie de multă îndemînare. Tinerele de la preparație susțin însă că cea mai grea muncă este a lor. Intr-o bună măsură nu greșesc, căci firul pe care-l torci cu mașina nu trebuie să aibă „gîlci" sau noduri și în afară de aceasta trebuie să fie rezistent. Un fir cu noduri dă țesătoarelor multă bătaie de cap, se rupe în labirintul acelor la dantelărie. Mașinile de răsucit au mers ca ceasul de aceea responsabila brigăzii de tineret nr. 11 — Ana Erdey — spune rîzînd „copiii nu ne-au făcut necazuri". Ceea ce trebuia să poarte denumirea de deșeu a dispărut, iar lucrul a fost de cea mai bună calitate. Firele au mers mai departe, tot așa de „ascultătoare" sînt războaiele brigăzii de tineret nr. 1. Reiner Edith împreună cu celelalte tinere au pus în aplicare dispozitivul conceput de Bașkirov și lucrul a mers cu mai mult spor. Firele s-au prefăcut într-o bandă superioară de confecții-bandă ripsată.

Există o strînsă legătură între brigăzile de tineret. Această legătură este stabilită cu ajutorul muncii, așa că unele fire bobinate pe cornete au luat drumul spre secția dantelărie unde lucrează brigada de tineret nr. 8 condusă de Irina Gergely.

Sfîrșit de lună... Ceilalți muncitori din fabrică se întrebau: „Și-au ținut tinerele cuvîntul?" Nu era însă nevoie să se răspundă verbal la o asemenea întrebare pentru că cifrele vorbeau clar. 50.000 metri de țesături și dantelărie peste plan.

Dacă un curios ar vrea neapărat să știe ce produse au dat tinerele peste plan, din aceeași cantitate de materie primă, s-ar găsi în fața unor calcule care l-ar face să zîmbească mulțumit. Din cei 10.000 metri de dantelă se pot confecționa 225 de perdele pentru tot atîtea familii, fiecare perdea avînd dimensiunea de 5 metri pătrați. Din cei 15.000 metri bandă de confecții se pot confecționa 7.500 pulovere, din celelalte produse se mai pot lucra: 1.800 fețe de masă țărănești, sau 3.600 perne etc. Cum să nu zîmbești cînd afli un asemenea rezultat, care ascunde în el munca devotată a tinerelor muncitoare. Au zîmbit și tinerele de la fabrica „Solidaritatea" din Satu-Mare, dar nu s-au lăsat încîntate de aceste succese. Nici acest lucru nu le stă în obicei. N-au mai convocat o adunare de organizație, dar s-au angajat să meargă pe acest drum, să obțină în cinstea sărbătorii noastre naționale noi succese. Acum întrecerea se desfășoară pentru obținerea peste plan, din aceeași cantitate de materie primă a încă 500 metri țesături și dantelărie peste cei 50.000 m. realizați deja. A pune problema dacă și acest angajament va fi realizat, înseamnă a nu le cunoaște pe tinere. Sgîrcite la vorbă, dar neîntrecute la fapte.

ION TEOHARIDE
corespondentul „Scînteii tineretului" pentru regiunea Baia Mare

Invingătorii timpului

Fiecare muncitor de la Șantierul Naval Maritim Constanța socotește că principala sa datorie este ca în cadrul întrecerii socialiste să lupte pentru creșterea producției și productivității muncii, pentru îmbunătățirea calității lucrărilor efectuate, realizînd în cinstea zilei de 23 August noi și însemnate succese.

Echipa comunistului Toma Micu a trecut de curînd să aplice o nouă metodă de centrare a liniei axiale a vaselor. Realizînd zilnic cîte două-trei norme, muncitorii din această echipă lucrează în contul anului 1958.

Utemiștii urmează îndeaproape exemplul comuniștilor. Brigada de tineret condusă de Stanciu Oprică, deținătoarea steagului de brigadă fruntașă pe oraș, lucrează acum în contul anului 1957.

Corespondent
F. ENACHE

Contractări de păsări

Convingîndu-se de avantajele contractărilor, un mare număr de țărani muncitori din comuna Cîndești, raionul Buhuși, în cinstea zilei de 23 August au contractat cu cooperativa 401 rațe pentru îngrășat. In fruntea acelor țărani muncitori care au contractat cîte 30 rațe fiecare, se numără Gh. Zamfir, I. Șandru, Frăsina Ciobanu și mulți alții. Cu toți s-au angajat ca la sfîrșitul lunii octombrie să predea fiecare rață în greutate de la 2,500 kg. în sus. La semnarea contractelor ei au și primit ca avans cîte 20 lei de fiecare rață contractată. De exemplu, cei care au contractat cîte 30 rațe, au primit cîte 600 lei fiecare la semnarea contractului.

Corespondent
TACHE VASILACHE

Colectiviștii, fruntași în lucrările agricole

Membrii gospodăriei agricole colective „21 Decembrie" din comuna Jariștea au terminat primii pe raion treierișul păioaselor în întîmpinarea zilei de 23 August.

De pe 35 hectare semănate cu grîu de toamnă, ei au obținut o producție medie la hectar de 2.105 kg. grîu. Această recoltă s-a obținut datorită lucrării pămîntului cu mijloace mecanizate și aplicării regulilor agrotehnice.

Astă toamnă, arătura s-a făcut din vreme. Înainte de însămînțarea grîului, s-a dat cu polidiscul. Semănatul s-a făcut cu semănătorile stațiunii de mașini și tractoare din Florești. Sămînța a fost selecționată și tratată cu abavit. Datorită acestui fapt, în primăvară grîul a ieșit curat și plivirea buruienilor a fost necesară numai o singură dată. Recoltarea a început cînd grîul era în pîrgă cu două secerători-legători de la S.M.T.-Florești. La cîteva zile, după ce s-au recoltat primele spice de grîu, a început și treierișul. În aceeași zi, camionul gospodăriei colective a transportat la baza de recepție din Focșani primele cantități de grîu din cotele cuvenite statului. Gospodăria agricolă colectivă „21 Decembrie" din Jariștea a primit chitanța nr. 1 pe raion la predarea cotelor datorate statului.

Corespondent
AURELIAN AXENTE

O răsplată bine meritată

Ieri, a avut loc la grădina Boema festivitatea înmînării premiilor comitetelor raionale și organizațiilor U.T.M. din Capitală, fruntașe în acțiunea de colectare a fierului vechi pe prima și a doua etapă.

La festivitate a participat un mare număr de tineri din București.

Acțiunea de strîngere a fierului vechi a cuprins din zi în zi un număr tot mai mare de tineri din întreprinderile și instituțiile Capitalei. Cercetînd fiecare colț al curții întreprinderii, terenurilor virane sau străzilor, tinerii au strîns, bucată cu bucată, cantitatea de 1.036.238 kg. fier vechi, pe care l-au expediat centrelor siderurgice din țară.

In ziua de 31 iulie, ziua deschiderii Festivalului, a sosit la Hunedoara un tren de 60 de vagoane încărcat cu fier vechi, strîns de tinerii din Capitală. Trenul cu fier vechi a fost primit de oțelari cu multă bucurie și s-au angajat la mitingul care a avut loc la Hunedoara să scoată din acest fier vechi șarje de oțel din cea mai bună calitate. Tovarășul Cristea Dumitru, activist al comitetului orășenesc U.T.M. București a fost felicitat atunci cu căldură de către conducerea Combinatului Siderurgic „Gh. Gheorghiu-Dej" Hunedoara.

Pentru strîngerea acestei cantități de fier vechi, tinerii din întreprinderi și instituții mobilizați de organizațiile U.T.M. au muncit cu multă tragere de inimă și elan tineresc.

Festivitatea înmînării premiilor fruntașilor din Capitală în acțiunea de colectare a metalelor vechi

Utemistul Drăghici Dumitru, mecanic de frigidere la Intreprinderile de Utilaj Comercial și-a adus aminte că pe cîmp, lîngă cartierul lor, acolo unde juca fotbal în copilărie, se găseau două tancuri avariate în timpul războiului. El l-a anunțat atunci pe secretarul organizației de bază U.T.M. din întreprindere.

— Uite tovarășe Leahu... așa și așa...

Tot în ziua aceea 15 utemiști împreună cu o echipă de sudori s-au dus la fața locului și au demontat tancurile bucată cu bucată. Drăghici Dumitru, mîndrindu-se că a lui a fost inițiativa, se poate spune că a muncit cu cea mai mare rîvnă.

...Tinerii de la I.G.L.L. raionul „1 Mai" au hotărît într-o adunare a organizației U.T.M. să curețe un teren viran pe care erau aruncate metale vechi și să strîngă din curțile caselor naționalizate tot fierul vechi. Nu după mult timp ei au constatat că colectaseră cantitatea de 30.000 kilograme.

— Vedeți, cum s-ar spune, am împușcat doi iepuri dintr-odată. Am strîns și fier vechi și în locul terenului viran ne-am amenajat și un teren sportiv — spun ei acum cu mîndrie.

Nu s-au lăsat întrecuți nici pionierii. Cu toate că are numai 9 ani, pionierul Gîtlan Tudor de la Liceul de băieți nr. 12 a strîns singur 295 kilograme fier vechi.

In fața unor asemenea cadouri e firesc să ai emoții! In fotografie: Tovarășa VINȚAN MARIA — secretara Comitetului raional U.T.M. V. I. Lenin, împreună cu alți reprezentanți ai raioanelor fruntașe primind premiile ce le-au fost acordate.

Străduința tinerilor din Capitală pentru colectarea metalelor vechi a fost răsplătită cum se cuvine. Comitetului raional U.T.M. „V. I. Lenin" care în cea de a doua etapă s-a clasat pe locul întîi în această acțiune, Comitetul Orășenesc U.T.M. București i-a acordat ca premiu: un aparat de radio cu picup și două biciclete, comitetelor raionale „1 Mai" și „Nicolae Bălcescu", clasate pe locul II, cîte un aparat de radio, cîte o bicicletă și cîte un echipament complect de volei. Insemnate premii au mai primit și alte raioane. Numeroase sînt și organizațiile de bază U.T.M. cărora li s-au acordat premii. Organizațiilor U.T.M. de la Intreprinderea „7 Noiembrie"-Construcții pentru cele 13.000 kilograme fier vechi colectat li s-au acordat: 6 tricouri sport, 6 chiloți sport, 6 perechi de pantofi de tenis, o minge de volei și trei garnituri de șah. Premii asemănătoare au primit și organizațiile de bază U.T.M. din întreprinderile: „Steaua Roșie", „Filatura Dacia", „Clement Gottwald", „Grivița-Utilaj", „Mătasea Populară" și multe altele. Au primit premii de valoare și un număr mare de tineri distinși în această acțiune.

Festivitatea înmînării acestor premii a fost într-adevăr o sărbătoare. Ea a constituit și un prilej de noi angajamente, un îndemn pentru a spori cantitatea de fier vechi colectată de către tineret. Pînă la 7 Noembrie tinerii din Capitală vor trimite centrelor siderurgice încă 50 vagoane de metale vechi.

M. CARANFIL

PE OGOARELE ORĂDENE

În vederea zilei de 23 August, au fost lansate chemările Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn către oamenii muncii. Însufleţiţi de conţinutul acestor chemări, poporul muncitor s-a avîntat mai îndrăzneţ în întreceri. Pentru muncitorii G.A.S. Salonta, chemările partidului au constituit un puternic îndemn în vederea strîngerii recoltelor. Ei au răspuns cu cinste celei de-a 39-a chemare:

„Ţărani muncitori! Colectivişti, întovărăşiţi, muncitori şi tehnicieni din G.A.S. strîngeţi la timp şi fără pierderi recolta din acest an! Grăbiţi treierişul!"

Cei 115 utemişti ai organizaţiei de bază din G.A.S. Salonta au înţeles bine marea însemnătate a muncii lor în bătălia pentru strîngerea recoltelor. Tovarăşul Pop Gheorghe, secretarul comitetului U.T.M., este un tînăr destoinic. Zi de zi cutreieră secţiile, îndrumă tinerii în campania de vară. Aşa se explică faptul că utemiştii şi-au adus din plin aportul la treieriş. G.A.S. Salonta a terminat treierişul la 5 august şi se situează în fruntea unităţilor din regiune. Cei mai harnici în această bătălie au fost utemiştii Herdeleu Ion şi Nagy Iosif, din brigada condusă de Vagy Emeric, Sabău Mihai şi Boda Andrei din brigada lui Toth Iosif. Ei au treierat zilnic peste plan mii de kilograme de grîu şi orz.

Bucuroşi de izbînda obţinută, ei au plecat fără preget, la chemarea organizaţiei de partid şi U.T.M., în comunele din regiune, pentru a da ajutor ţăranilor care n-au treierat încă. Astfel, la G.A.S. Oradea au plecat 4 tractorişti utemişti şi 8 batozari. Au mai plecat la G.A.C. Mădăraş, la Tulca, Cefa şi în alte sate. Printre ei se află fruntaşii gospodăriei — Ionescu Toma, Zana Alexandru şi mulţi alţii.

Iată cum ştiu utemiştii organizaţiei de bază U.T.M. de la gospodăria de stat din Salonta să răspundă chemărilor partidului, iată cum întîmpină ei ziua de 23 August!

Rînduri pentru cîţiva fruntaşi...

Încă nu s-a luminat bine de ziuă şi numeroşi ţărani muncitori aşteaptă rîndul pentru a-şi preda cota către stat.

În faţa cîntarului s-a oprit un bărbat voinic, cu pălăria dată pe ceafă. Pavel Kopasz, apucă în braţele vînjoase sacul cu grîu — cu toate că în el sînt mai bine de 80 de kg — şi după zîmbetul ce i-a înflorit pe faţă îţi poţi da lesne seama că baci Kopasz e tare vesel astăzi.

Păi, spuneţi şi dumneavoastră, dacă n-are toate motivele să-şi arate bucuria. De pe 58 de ari însămînţaţi cu grîu el a obţinut o recoltă de 1569 kg.

Oare, care să fie „secretul" izbîndei sale? Aceasta ne-o spune chiar el.

„Anul ăsta am lucrat cum m-au învăţat tovarăşii ingineri... Cum s-ar spune, n-am luat-o aşa cum apucasem de la moşul, de la tata... Am făcut dezmiriştitul la vreme, sămînţa am tratat-o şi cînd a venit vremea plivitului, n-am stat cu mîinile în sîn..."

— Hai, Kopasz baci, e rîndul dumitale, îi strigă delegatul de la bază.

Anul acesta, ţăranul muncitor Pavel Kopasz din Diosig a predat drept cotă 87 kg. grîu, iar restul de 1482 kg. le va folosi aşa cum va crede el de cuviinţă...

Şi, ţărani muncitori plini de bucurie asemenea lui Pavel Kopasz din Diosig am întîlnit şi în alte sate. Aceşti harnici truditori ai ogoarelor, au înţeles chemarea partidului devenind adevăraţi maiştri ai recoltelor bogate...

...Arcadie Kornarek e cunoscut în comuna Tinca drept un om harnic. Şi cum să nu fie aşa cînd în ăst an el a obţinut 3840 kg. orz la hectar?

Rod bogat de pe ogorul său a scos anul acesta şi ţăranul muncitor Iuliu Jenei, tot din comuna Tinca: 2347 kg. orz la hectar, nu-i lucru de şagă!

Batoza merge din plin. Harnicii colectivişti din Galoş Petreu au cu ce să se mîndrească. Recolta lor de grîu este mai mare de 2.000 kg. la hectar. Pentru a trece această recoltă bogată din stoguri în magazii, ei dau zor cu treierişul.

MĂRUNŢICA

Părul ei — culoarea spicelor, căpşorul — rotund, încoronat de codiţe aurii; năsucul cîrn — un ţumburuş ca de plută; ochii — două flori de in; aceasta e delegata de batoză Emma Cokh, de la aria nr. „C 37", din comuna Ghiorac, raionul Salonta, fiică de ţărani mijlocaşi. N-am întîlnit-o pe Emma Cokh nici pe întinderile cîmpului, nici pe drumurile colbuite de ţară, ci la adăpostul unei clăi mari de grîu. Ploua de parcă turna cu găleata. Fulgere de foc săgetau cerul vînăt şi întinderile vuiau de puterea trăznetelor. Emma se ghemuise lîngă un ţăran mustăcios strîngînd la piept un vraf de carnete, hîrtii şi ziare. Doar din cînd în cînd ridica ochii albaştri şi privea cam cu ciudă la stropii mari de ploaie ce băteau darabana pe platforma batozei.

— Ioi, Pişta baci, tare mi-i frică de fulgere, se adresă ea în limba-i maternă ţăranului mustăcios care o acoperise cu o bluză de cînepă. Şi tocmai acum se găsi să plouă cînd trebuia să împlinim al zecelea vagon. Tare mi-i necaz, doamne...

Bătrînul Pişta Boroş, unul dintre cei mai harnici ţărani muncitori din întovărăşirea agricolă „1 Mai" din comuna Ghiorac, mîngîie cu palma-i noduroasă, zulufii de aur ai copiliţei şi-i grăi părinteşte:

— Lasă, nu fi tristă, că doar n-o ţine ploaia cît îi lumea. Mintenaş se arată soarele.

„Mărunţica" privi în ochii calzi ai bătrînului şi fără să spună un cuvînt se strînse lîngă el şi desfăcînd un carnet arătă cu degetul un şirag de cifre:

Pişta baci citi murmurînd:

— „3 august, treierat 18.000 kg. grîu... 4 august, treierat 18.500 kg. grîu, 5 august...

Aici, nu era încheiată socoteala vagoanelor. Ploaia curmase activitatea ţăranilor. Răsucindu-şi mustaţa, Pişta baci tăcu o vreme, apoi, luminat de un gînd, o întrebă pe „mărunţica", spre mirarea celor din jur:

— Emma, azi cît crezi că ai să treci în carnet?

Lumina din ochii bătrînului parcă se transmisese fulgerător în ochii ei şi Emma se auzi aproape strigînd:

— Optsprezece mii... Iată... Se arată soarele.

Şi ţîşnind de sub claie îşi chemă tovarăşii:

— Haideţi, nu-i timp de pierdut.

Seara tîrziu, am revăzut-o pe „mărunţica" mergînd către sfatul popular al comunei. Secretarul raionului de partid o luase în maşină de pe drum de sub ploaia care cădea cu nemiluita. Emma era udă pînă la piele. Rochiţa cu floricele albe se lipise de corpul ei tînăr. Mama ei, o bătrînică scundă, o îndemna să-şi pună pe umeri o jacheţică de lînă.

— Dar lasă-mă...

Şi îndată intră în biroul alăturat cu o legăturică. O desfăcu cu grijă şi... scoase la iveală documentele batozei. Luă dintre ele carneţelul pe care îl arătase lui Pişta baci şi notă: „5 august — 17.000 kg.", apoi zîmbi fericită.

Batoza de la aria „C. 37" a întovărăşirii agricole „1 Mai" din comuna Ghiorac depăşise şi pe astfel de vreme norma cu 2500 kg.

PE SCURT

La regiunea U.T.M. telefonul zbîrnîie într-una.

— Alo... aveţi Salonta... vorbiţi...

Şi rînd pe rînd, telefonul aduce veşti comitetului regional U.T.M. din toate raioanele regiunii. Pe coala albă de hîrtie se aştern cifrele una după alta.

Cînd ştii să vezi ce se află în spatele acestor cifre te simţi cuprins de o nestăvilită bucurie, îţi dai seama că fiecare număr înseamnă o părticică din munca entuziastă a tineretului, din elanul şi voioşia cu care lucrează la strîngerea recoltei.

La chemarea lansată de utemiştii de la fabrica „Bernath Andrei" din Oradea au răspuns mii şi mii de tineri de pe întreg cuprinsul regiunii. Unii au plecat vreme de 15 zile pe cîmpiile acoperite cu aurul holdelor, alţii nu s-au codit cînd a fost vorba să lucreze sîmbăta după amiază şi duminica.

Şi dacă la început mîna nu prea era obişnuită cu secera sau cu coasa, dacă snopul părea prea greu, „orăşenii" au devenit adevăraţi specialişti mai repede decît s-au aşteptat. Iată acum cîteva cifre care vorbesc de la sine:

— 1.163 tineri au lucrat timp de 15 zile pe tarlalele gospodăriilor de stat din regiune.

— Numărul celor care au dat ajutor cîte o zi la strîngerea recoltei a trecut de 5.200.

— 15 arii sînt patronate de organizaţiile U.T.M.

— În total au participat la acţiunea de strîngere a spicelor 493 echipe, însumînd 6804 pionieri.

— Organizaţii de bază fruntaşe sînt cele din Pişcolţ şi Şimian, raionul Săcueni, Roşiori şi Oşand, raionul Oradea, Şimleul de Jos, Aştileu, raionul Aleşd.

Tinereţe înflăcărată şi pită nouă

Multe şi minunate cîntece s-au scris despre tinereţe. Imnuri şi pagini măreţe au făurit cîntăreţii şi poeţii despre şi pentru tinereţe. Şi tot adevărat este că-n file de carte au fost notate imagini cuprinzătoare despre pită rumenă şi albă. Cu toate acestea, îngăduit fie-ne şi nouă să redăm cîteva frînturi despre tinereţe şi despre... pită nouă, despre tinereţea înflăcărată ce clocoteşte în piepturile utemiştilor din comuna Ciumeghiu, raionul Salonta, despre pita nouă pe care o dau ei patriei, din belşug, anul acesta.

SACU-I MARE ŞI IRINA-I MICA...

— Ei, dar ce crezi tu Pavele, că eu am atîta putere? Doar n-ai vrea să-mi pun mintea cu coşcogeamitea sacul!?

— Apăi de, nu l-am făcut eu aşa mare, tu, femeie. Amu ridică-l...

Pavel Ion, un flăcău cu cîrlionţii părului îmbibaţi de praf şi pleavă, făcu cu ochiul lui Lisandru Ardelean, care tocmai trecea cu un sac plin pe umeri. Lisandru însă nu observă. Băgă de seamă numai nevasta lui, Maria, care păşea în urmă, ţinînd de fundul sacului lung care se îndoise ca o cobiliţă de povara boabelor.

— Măi blăstămatule, ce-i faci cu ochiul, ha? Pune mîna şi ajută-ţi femeea. Nu vezi că-i cît o chiparcă pe lîngă sac?

Pavel o feri pe Irinuca lui de lîngă sac apucîndu-l zdravăn de mijloc şi punîndu-l în carul vîrfuit al colectivei.

Pavel şi Irina Ion sînt tineri căsătoriţi. Lisandru şi Maria Ardelean sînt şi ei soţi. Şi toţi patru sînt tineri, utemişti şi colectivişti. Ei fac parte din familia mare a colectivei „7 Noiembrie" din comuna Ciumeghiu. A fost mare haz că Irina n-a putut să urnească un sac din cel mare şi greu. Apoi, cum să-l urnească, zău! Ce-i sac cu paie? E doar sac plin cu grîu. Şi nu orice fel de grîu. Bob greu. 2300 kg. la hectar, nu jucărie. Atît au scos anul acesta colectiviştii de pe pămînturile lor. Şi iată că sacii-s grei şi mulţi. Mulţi, pentru că batoza merge ca ceasul şi înghite snopi cu nemiluita. Şi-apoi, tractoristul ăsta tînăr, Urdea Teodor — aşa cică-i zice — nu ştiu ce fel de utemist o fi. Auzi vorbă? Să nu lase el tractorul să răsufle măcar o fărîmă de timp! S-a găsit cu isteţul ăsta de Borbilău. Borbilău Mihai, batozar, colectivist de aici din Ciumeghiu şi Urdea, de la S.M.T.-Ghiorac Amîndoi flăcăi, nu alta, zău. Am mai văzut tineri dar aşa ca ei mai rar. Treieră ei cîte 24.000 kg. grîu într-o zi în loc de 14.500 şi umple atîţia saci grei fără să ţină seama că Irinuca-i mică!

„ARDE PĂMÎNTUL"...

— În noaptea asta să te culci, tovarăşe Sabău.

— Nici gînd, tovarăşe Naghi. „Arde pămîntul"...

„Arde pămîntul" este o expresie pe care o întrebuinţează ori de cîte ori vrea să-şi arate hotărîrea utemistul Sabău Gheorghe, tractorist la aria nr. 3, din comuna Ciumeghiu. Acum, cînd seara s-a aşternut peste cîmp, batoza nu mai treieră pentru că aria nu-i electrificată. De legatul de batoză, utemistul Naghi Gheorghe, venit de la cooperativa meşteşugărească „Ludovic Minschi" din Oradea să dea ajutor ţăranilor muncitori este mulţumit. Azi, batoza a treierat 18.000 kg., deci cu 3500 kg. peste normă. De aceea îl sfătuieşte acum pe Sabău:

— Culcă-te!

— Nu! „Arde pămîntul"! În noaptea asta vreau să dezmiriştesc, tovarăşe Naghi.

— Apoi, lasă-l frate, intervine baci Roxin Iosif, şeful brigăzii. Nu vezi că nu te poţi înţelege cu dînsul. Aşa tractorist încă n-am avut...

Are dreptate baci Roxin. Flacăra tinereţii arde şi în pieptul lui Sabău. Pentru pita nouă, pentru cea viitoare, el nu cunoaşte odihnă.

CHIABURULUI NU I-A MERS

Pită nouă! Ca un dumicat mare îi rămîn în gît aceste două cuvinte chiaburului Burdan Aurel din Ciumeghiu. A venit să treiere şi aici, la arie, miroase numai a pită nouă. Scrîşneşte din dinţi? Ba nu, e... „vesel". Uite-l că zîmbeşte. Azi va da cota pentru cele 11 hectare şi jumătate de pămînt. Are de unde. Ascultaţi-l:

— No, „tovarăşe" delegat, treierat-am. Să cîntărim sacii şi să dau cota. Legatu-i-am bine la gură. Putem pune şi cinci pe cîntar.

— Putem cîntări şi zece, că în saci n-ai grîu bade, ai neghină şi sămînţă de iarbă, i-a spus-o în faţă tovarăşul Naghi.

Mai întîi, rac — apoi, turtă de ceară s-a făcut la faţă chiaburul. Anul acesta el a semănat numai un hectar şi jumătate cu grîu. A semănat pe dracu! N-a semănat un bob, spune tovarăşul Roxin Iosif, n-a semănat, spune tînărul Boldar Gavril, n-a semănat, spune fruntaşul satului, deputatul Sava Petru, n-a semănat — spune tot satul. A arat pămîntul pe care anul trecut a fost grîu şi pe el n-a pus nimic. A crescut un fel de iarbă şi sămulastră şi zice chiaburul că acesta e un soi de „grîu".

Tovarăşul Naghi a desfăcut un sac şi a luat un pumn din conţinutul lui. Fireşte că a refuzat astfel de „grîu", iar chiaburul a fost obligat să respecte legile statului.

TĂBLIŢA DE PE POARTĂ

— Ssssst... Uşurel să nu ne simtă cîinii.

— Dă-mi ciocanul. Aşa... Dă-mi cuişoarele.

Utemiştii Şandor Iuliu şi soţia lui, Victoria, s-au sculat cu noaptea în cap şi pornind pe uliţele satului au ajuns la poarta utemistului Roxin Cornel. Au luat din teancul de tăbliţe roşii una şi acum o bat cu iuţeală şi grijă pentru a nu fi auziţi. În clarul dimineţii de vară ei citesc o clipă, plini de mîndrie „Tovarăşului Roxin Cornel, fruntaş în campania de vară la seceriş, treieriş şi colectări".

Roxin Cornel e fiu de ţărani muncitori cu gospodărie mică. Taică-su e bătrîn şi nu poate munci. Cornel are numai 18 ani, dar el a muncit cu o neîntîlnită tragere de inimă. Suprafaţa de 1,80 hectare pe care o are familia, numai el a muncit-o. Primul a fost la treierat, primul a predat cota către stat, iar acum, ca membru în comitetul organizaţiei de bază U.T.M., dă ajutor şi altora în această mare campanie.

Şi, în dimineaţa aceea au mai găsit tăbliţe la poartă deputatul Sava Petru, al cărui fiu, utemistul Sava Teodor, se află printre tinerii fruntaşi — şi mulţi alţii.

O tăbliţă roşie la poartă... Cîtă dragoste faţă de fruntaşii satului e cuprinsă în literele albe, grăitoare!

★

În scriptele Sfatului popular raional Salonta, comuna Ciumeghiu figurează ca fruntaşă. Şi lucrul acesta se datoreşte şi faptului că tinerii din Ciumeghiu au muncit şi muncesc cu însufleţire pentru a da patriei rod cît mai bogat, pîtă nouă cît mai multă.

Grupaj redactat de
I. MĂRGINEANU
şi N. BARBU

COLŢUL tînărului corespondent

TOT MAI MULTE BUNURI DE LARG CONSUM

Alături de industria de stat, industria locală şi cooperatistă din regiunea Galaţi, produce pentru populaţie cantităţi tot mai mari de produse alimentare, articole de îmbrăcăminte şi încălţăminte, mobilă, jucării pentru copii, articole de uz casnic etc.

Aceste realizări se datoresc atît muncii rodnice ce se desfăşoară în aceste întreprinderi cît şi utilării lor cu maşini noi ca şi sporirii numărului de secţii. Iată, de pildă, numai în cadrul întreprinderii „Vasile Roaită" din oraşul Galaţi, au luat fiinţă noi ateliere cum ar fi cele de mecanică, tinichigerie şi vulcanizare. Pe lîngă alte obiecte de uz casnic, atelierul de tîmplărie al acestei întreprinderi a început să producă şi mobilă de bună calitate.

LOCUINŢE PENTRU OAMENII MUNCII

Şi construcţia de locuinţe în această regiune s-a bucurat de o atenţie deosebită. Numai în oraşul Galaţi, de pildă, au fost construite şi date în folosinţă oamenilor muncii în ultimul timp 3 blocuri muncitoreşti cu 54 apartamente şi sînt în curs de construire încă 2 blocuri muncitoreşti cu 69 apartamente care vor fi gata pînă la sfîrşitul anului. În felul acesta un număr tot mai mare de oameni ai muncii se vor putea bucura de locuinţe luminoase, confortabile.

De asemenea, în cuprinsul regiunii Galaţi se construiesc un număr de 197 locuinţe individuale compuse din cameră de locuit, antreu, bae, cămară. Dintre acestea peste 50 au şi fost date spre folosinţă.

MAGAZINE MULTE ŞI BINE APROVIZIONATE

Ca urmare a creşterii producţiei bunurilor de larg consum s-au obţinut o serie de importante succese şi în direcţia dezvoltării reţelei comerciale. Au fost înfiinţate noi magazine aprovizionate din belşug cu produse industriale şi alimentare. Numărul unităţilor comerciale pentru aprovizionarea populaţiei muncitoare cu fructe şi zarzavaturi a crescut de 4 ori, iar numărul unităţilor din sectorul alimentaţiei publice s-a mărit de 3 ori şi jumătate; toate acestea în comparaţie cu numărul celor existente în anul 1951.

Un exemplu grăitor în această direcţie îl poate constitui şi faptul că, faţă de semestrul I al anului 1954, consumul de zahăr în semestrul I 1955 s-a mărit cu 4 la sută. De asemenea, în ultimul timp s-au distribuit tot prin magazinele de stat aproape 1500 aparate de radio şi peste 390 maşini de gătit cu gaze lichefiate.

LUCRĂRI EDILITARE

Cu fiecare an, prin acţiunea de gospodărire şi înfrumuseţare, faţa oraşelor regiunii Galaţi s-a schimbat şi continuă să se schimbe neîncetat.

De la începutul anului 1955 numai în oraşele Galaţi şi Brăila au fost plantaţi peste 17.400 pomi, s-au executat 16.677 m. p. pavaje. De asemenea, s-a extins reţeaua de iluminat public pe o distanţă de 2.200 m., iar conductele vechi pentru apă potabilă au fost înlocuite pe o distanţă de 1510 m.

Tot în acest scop în oraşul Brăila se fac lucrări de consolidare şi de revizuire a întregii reţele de canalizare şi apă.

ALEXANDRINA GOBJILA

Oamenii sînt frumoşi

„Vino pe aleea trandafirilor?"

Ciudat, pînă acum cîteva seri, n-am avut nimic împotriva acestui cîntec — intitulat, după cum se ştie, la afirmativ, cu semn de exclamaţie distinctiv: „Vino pe aleea trandafirilor!" Ca îndrăgostit mi se părea un argument extrem de logic (şi ca atare de nefolosit), ca antialcoolic un excelent sirop de vară. Am certitudinea că trandafirii sînt foarte frumoşi şi necesari, compozitorul e un om de treabă, textierul — un om inspirat. Ei — subliniez — n-au nici o vină. Nici o vină: au scris un cîntec cumsecade şi folositor. Dacă azi, cîntecul mi-e nesuferit, e numai şi numai din cauza unei orchestre din Bistriţa. Acum cîteva seri, în restaurantul principal al Bistriţei, am ascultat „Vino pe aleea trandafirilor!" în interpretarea unei orchestre rutinate, condusă de un omuleţ cu evidentă vînă de violonist. Particularitatea interpretării a constat în aceea că melodia a fost repetată nu o dată, ci de două ori, de trei ori, de şapte ori, de zece ori — pînă la neurastenizarea clienţilor sensibili. În cursul execuţiei, o vreme am fost neutru; pe urmă, din ce în ce mai iritat, melodia n-a mai existat pentru mine, nici frumuseţea trandafirilor, ci numai obsesia cuvintelor: „Vino pe aleea trandafirilor! Vino pe aleea trandafirilor! Vino pe aleea trandafirilor!" — încărcate de sugestia unei linişti plicticoase, a unei monotonii respingătoare, sugestia unui drum comod, plat, lipsit de orice dramatism. În sfîrşit, cînd totul a ajuns la apogeu, în mine juca lucid o singură întrebare: „De ce să viu pe aleea trandafirilor? De ce? De ce?"... Nici cînd, orchestra a trecut la „Cavaleria uşoară" de Soupée — întrebarea nu s-a spulberat. Straniu, simţeam tot mai desluşit, că întrebarea nu e a mea, ci a altora, că nu eu întreb, ci că eu sînt întrebat... De cine? Azi vă pot spune cu siguranţă.

„Pe aleea trandafirilor?"... — m-a întrebat în acea seară Lörincz, instructorul Comitetului raional U.T.M.-Sărmaş, arătîndu-mi liniştit umărul drept pe lîngă care, astă toamnă, trecuse vîjîind cuţitul unui chiabur... (Lörincz lucra cu colectările; a descoperit într-o şură grîul ascuns al unui chiabur — care nu vroia să dea cota. — Cuţitul mi-a trecut — uite pe aci... spune el zîmbind calm).

„Pe aleea trandafirilor?" m-a mai întrebat în acea seară Lörincz, strîngînd din dinţi, stînd cu picioarele în apa mlaştinilor care se mai întind în jurul Sărmaşului şi împărţind cizme de cauciuc celor care au venit de la zeci de kilometri să le sece... (Lörincz răspunde din partea comitetului raional de şantierul de la Sărmaş).

„Pe aleea trandafirilor?" m-a întrebat în acea seară Lörincz, deschizînd palma lui mare şi grea, plină de boabe de grîu ale acestei recolte... („Am numărat 74 de boabe într-un spic!... mi-a spus el cu o bucurie de adolescent).

„Pe aleea trandafirilor?" — m-a întrebat în acea seară, F. I., fost activist al Comitetului regional U.T.M.-Cluj, plecînd la Luduş, într-o nouă muncă. (F. I. avea ochii arşi de un plîns uscat. Nu există plîns mai greu decît cel fără lacrimi. Fata pe care a iubit-o s-a căsătorit cu un altul, supunîndu-se voinţei mamei ei. F. I. încă o aşteaptă şi pleacă la Luduş, în muncă de partid. Acum cîteva săptămîni, tovarăşii au serbat cu mare cinste intrarea lui în cel de al 10-lea an de muncă în cadrul organizaţiei noastre revoluţionare. Adică, activist din 1945...).

„Pe aleea trandafirilor?" — m-a întrebat în acea seară femeia zărită pe cîmp în timpul unei furtuni cumplite, lîngă Sînger-Tăureni. (Ploua amarnic, vînt cumplit, ea — în mijlocul holdelor, secerînd; cînd a trecut trenul nostru spre Sărmaş, ea a ridicat capul şi ne-a făcut semn cu mîna. Avea timp să ne dea „bună ziua" şi nouă celor din tren. Surprinsă atunci, de un sculptor — i-ar fi inspirat o statuie închinată optimismului intens).

Aşa am fost întrebat în acea seară.

Iubim trandafirii, dar aleile cu prea mulţi trandafiri, cu prea multă linişte, plate şi plicticoase, cuminţi şi fără cotituri, nu sînt actuale pentru noi. Păcat de cei care caută frumuseţea noastră, a îndrăgostiţilor printre boschetele aleii trandafirilor. Nu sîntem acolo... Sîntem încă cu picioarele pe terenuri pro[illegible]t asanate, avem cizme de cauciuc şi nu ne temem! Secerăm în ploaie, ştim ce înseamnă primejdia, ne mai încearcă atîtea greutăţi, ne mai părăsesc iubitele, dar, mai presus de orice, credem în sarcina de partid! Poate că de la repulsia noastră faţă de aleile comode ale vieţii, începe frumuseţea! Frumuseţea omului care, după ce a auzit cuţitul vîjîind pe lîngă umăr, deschide palma grea, neagră, plină cu boabe de grîu şi spune surîzînd: „Am numărat 74 de boabe într-un spic!".

„Vino pe aleea trandafirilor!".

Ce să facem acolo? După o zi, două, nu ne vom plictisi? Avem drumurile noastre... Mai frumoase ca aleile cu trandafiri.

RADU COSAŞU

Gata pentru noul an şcolar

CONSTANŢA (de la corespondentul nostru) — Pînă la deschiderea noului an şcolar a mai rămas puţină vreme. Acum, în numeroase şcoli reparatul şi amenajatul clădirilor, sălilor de clase şi mobilierului sînt pe sfîrşite.

În comuna Ostrov măsurile de amenajare a celor două şcoli elementare au fost luate din vreme. Aşa, de pildă, încă din primăvară, într-o adunare populară, cetăţenii au hotărît să aloce pentru reparatul şcolilor din comună suma de 15.000 lei provenită din autoimpunere. Imediat după terminarea anului şcolar, utemistul Isac Tănase, directorul şcolii de 7 ani, ajutat de sfatul popular comunal a format o comisie care a stabilit devizul tuturor reparaţiilor ce trebuie executate.

Conducerea acestei şcoli sprijinită de Rusca Dumitrescu, preşedinta sfatului popular, a procurat în scurtă vreme materialele necesare ca: ciment, var, scînduri, geamuri, vopsea etc. Comisia şi-a organizat bine munca încă de la început, aşa că rezultatele n-au întîrziat să se arate.

Astfel, la şcoala de 7 ani, echipa meşterilor tîmplari a reparat geamlîcul şcolii, a refăcut cercevelele de la ferestre şi a înlocuit la unele uşi tocurile. De asemenea, s-au reparat 32 de bănci. Lucrări asemănătoare s-au făcut şi la şcoala de 4 ani. Paralel cu tîmplarii şi-au început munca zidarii şi zugravii. În scurt timp ei au terminat complect reparaţiile de tencuit şi văruit în 16 încăperi, dintre care 9 săli de clasă.

Cadrele didactice au organizat şi efectuat din plin aceste lucrări. În acelaşi timp, ei au aprovizionat şi au reorganizat şi biblioteca.

Fiind bine pregătite pentru deschiderea noului an şcolar, cele două şcoli din comuna Ostrov s-au remarcat ca fiind primele pe raion în această acţiune.

RECENZIE

Destinul a trei generaţii de oameni simpli din Australia *)

Atunci cînd primii europeni, care fugiseră de pe pămîntul bătrînului continent goniţi de mizerie, debarcau undeva pe coasta Australiei pentru a deveni crescători de vite încercînd a-şi întemeia un cămin şi o viaţă tihnită, nimeni nu ştia încă de aurul ce se găsea ascuns în măruntaiele pămîntului australian. Goana după aur a început mult mai tîrziu şi a atras pe marea insulă din Pacific mii de visători, curajoşi, ca şi aventurieri care nu aveau nimic de pierdut, nenorociţi care mureau de foame ca şi afacerişti setoşi de profituri. Dar aurul nu se grăbea să-i îmbogăţească pe toţi.

Odată spulberate iluziile unei rapide îmbogăţiri, bietului căutător de aur de rînd nu-i mai rămînea decît să devină un umil slujbaş al uneia din companiile miniere care răsăreau te miri cînd, pe întinsele pămînturi aride din Kolgoorlie, ţinutul atît de bogat în minereu preţios.

Povestind despre „Ţara aurului", romanul talentatei scriitoare australiene Katharine Prichard este istoria simplă şi emoţionantă a destinului familiei Gough, de-a lungul a trei generaţii. Morris Gough a fost şi el unul din visătorii care — asemenea fluturilor fulgeraţi de dogoarea flăcării spre care aleargă nebuni în noapte — a fost repede doborît în căutările lui după aur de forţe cărora nu le-a putut opune nici măcar o slabă rezistenţă. Fostul pionier al ţinuturilor aurifere se va mulţumi să-şi cîştige pîinea ca antreprenor de pompe funebre şi să-şi hrănească cugetul cu amintiri. Deşi tată a patru copii, Morris nu este un adevărat cap al familiei sale. În fruntea acesteia se află Sally Gough, femeie energică şi mereu tînără, harnică şi cinstită, figura centrală a romanului, dominînd prin faptele, gîndurile şi deosebitele ei calităţi sufleteşti întreaga lume în mijlocul căreia trăieşte.

Zugrăvindu-ne destinul membrilor familiei Gough, — Sally, Morris şi cei patru fii Lal, Dick, Tom şi Den (şi se cuvine să-l menţionăm şi pe bătrînul Dinny Quin, care deşi nu e rudă cu Gough e totuşi un marcant membru al familiei) — Katharine Prichard oferă cititorului prin povestea vieţii acestor oameni un crîmpei plin de adevăr din istoria clasei muncitoare din Australia.

Dacă Morris n-a izbutit în viaţă, aceasta nu trebuie însă cu nici un chip să se întîmple şi cu feciorii lui, gîndeşte Sally şi toată energia ei, toată pasiunea ei clocotitoare, toată puterea ei de muncă vor fi puse în slujba acestui unic scop: „o viaţă cît mai frumoasă celor patru băieţi". Acestea sînt însă gînduri, visuri pe care Sally şi le făureşte şi, în mintea ei, le vede împlinite. Realitatea însă e mult mai aspră, mult mai crudă. Viitorul la care rîvneşte Sally nu va fi niciodată atins. Familia Gough va primi din partea capitalismului lovituri grele care vor frînge pînă şi optimismul neobositei Sally.

I-a plăcut întotdeauna acestei femei să se mîndrească cu cinstea fiilor şi a soţului ei. Victime ale unor perfide maşinaţii, Tom şi cu tatăl său vor face puşcărie pentru un imaginar furt de minereu aurifer. Era şi acesta un mijloc de care se serveau marii proprietari de mine pentru a-şi camufla afacerile veroase. Din această grea încercare Morris iese mult îmbătrînit, demoralizat. Pe Tom însă, lunile de închisoare — prima ciocnire mai serioasă cu viaţa — îl călesc, îl îndîrjesc şi-l fac să se avînte în luptă cu şi mai mult curaj.

„E un miner bun şi un tovarăş bun" — aşa obişnuiau să spună oamenii despre Tom Gough. Băiatul acesta cu trupul firav dar cu mintea ageră, care-şi cheltuia puţinele lui clipe libere citindu-l pe Darwin şi pe Engels, crescuse mulţumită lui Dinny Quin „într-o atmosferă prielnică discuţiilor privind drepturile oamenilor muncii şi orînduirea socială în care trăiau şi munceau ei" şi studiase „la universitatea din Kalgoorlie care nu-ţi conferea diplome, nici licenţe, dar te înarma cu diferite cunoştinţe privind viaţa şi munca oamenilor" Toate acestea au avut o puternică înrîurire asupra lui Tom, care ajunge muncitor cu o înaltă conştiinţă de clasă, un om care înţelege că drumul lui nu poate fi altul decît drumul luptei organizate pentru izbînda idealurilor revoluţionare ale clasei sale.

Primul război mondial s-a făcut simţit şi în Australia de unde „ostaşii majestăţii sale britanice" au fost îmbarcaţi şi trimişi pe front să moară, pentru ca lichele de teapa lui Paddy Cavan să se îmbogăţească din furnituri de război. Lal, fiul cel mai mare al familiei Gough va plăti cu viaţa lui tînără averea lui Paddy. Nu este ferit de război nici Dick. Sally tremură ca o frunză în bătaia vîntului pentru viaţa celui mai drag fiu al ei, iar ziua în care îl strînge din nou în braţe i se pare nespus de frumoasă şi pe buze îi înfloreşte iarăşi un zîmbet încrezător. Totuşi soarta lui Dick e tragică. Făgăduielile făcute ostaşilor plecaţi pe front pentru ziua cînd vor reveni pe pămîntul patriei se dovedesc minciuni făţarnice. Prin fel de fel de trucuri, proprietarii de mine caută să spargă unitatea muncitorilor pentru a găsi mînă de lucru ieftină. Dick e nevoit să se angajeze ca simplu lopătar în subteran. Amara lui experienţă de viaţă [illegible] însă roade. Dick devine acum un vajnic luptător pentru interesele clasei muncitoare şi alături de fratele său Tom dăruieşte acestei cauze tot timpul său, toată energia de care e încă în stare. În luptă şi în muncă Dick va căuta o alinare şi pentru lovitura pe care a primit-o în căsnicie. Amy, uşuratica lui soţie, fuge în străinătate cu Paddy Cavan Moartea lui Dick în adîncul minei, nu mult după moartea bătrînului Morris, o va lovi puternic pe Sally.

Dacă nici a doua generaţie a familiei Gough n-a izbutit să-şi făurească fericirea, micul Bill, tînărul vlăstar al lui Dick, educat de unchiul său Tom în spiritul ideologiei revoluţionare a clasei muncitoare, va şti să lupte ferm pentru a o dobîndi. Spre deosebire de Sally, Bill nu va lupta doar pentru fericirea lui, a familiei sale, ci pentru înfăptuirea năzuinţelor de libertate şi fericire ale clasei muncitoare, ale tuturor oamenilor simpli. Cartea deschide astfel perspectiva împlinirii destinului familiei Gough care prin Bill va birui asupra vieţii.

Cadrul romanului scriitoarei australiene e larg. Parcurgînd paginile cărţii, cititorul cunoaşte în amănunt viaţa grea a minerului australian care, pornind zilnic către „iadul muncii" lui din mina capitalistă, ştie prea bine că s-ar putea să nu mai iasă niciodată de acolo. Deşi în roman nu apare zugrăvită direct figura vreunuia din marii magnaţi care stăpînesc întreaga viaţă economică a oraşului, cititorul simte prezenţa lor în felurite locuri şi împrejurări: procesul lui Morris şi Tom Gough, concedierile minerilor, înspăimîntătoarele condiţii de muncă din subteran, salariile de mizerie, diversiunile menite să frîngă unitatea clasei muncitoare etc.

Katharine Prichard se dovedeşte o talentată creatoare de tipuri care trăiesc cu putere în paginile cărţii. Cititorul nu va uita uşor pe Dinny Quin, bătrînul căutător de aur sau pe Nadia, revoluţionara de profesie, care îi va insufla lui Tom elanul dătător de forţă al luptei revoluţionare.

Operă realistă, profund umană, „Ţara aurului" — cartea scrisă de Katharine Susannah Prichard, scriitoare australiană de seamă şi veche militantă pe tărîmul artei progresiste — se numără printre cele mai izbutite creaţii ale literaturii progresiste contemporane.

S. CAMIL

*) *Katharine Susannah Prichard: „Ţara aurului" — roman E.S.P.L.A. — 1955.*

Veşti din organizaţiile de bază U. T. M.

Cresc rîndurile U.T.M.

În sala clubului muncitoresc de la G.A.S. Cilibia se adunaseră toţi utemiştii. Tinerele Maria Dragomir şi Aurica Mureşan au fost şi ele invitate. Pe faţa lor se putea citi emoţia de care erau stăpînite. Astăzi e o zi mare pentru ele...

Cînd au intrat în gospodăria de stat, au cerut să lucreze ca îngrijitoare de păsări în secţia avicolă. La început nu le-a fost de loc uşor. Se întîmpla uneori ca sub ochii lor să se piardă zeci de pui. Şi cît de mult se necăjeau atunci! „Ce putem face pentru a scade mortalitatea la păsări?" Utemista Ecaterina Goşman, îngrijitoare mai veche, le-a venit în ajutor. Sfaturile ei, cunoştinţele căpătate din cărţile citite în timpul liber despre creşterea şi îngrijirea păsărilor au ajutat pe cele două tinere să învingă greutăţile începutului şi să devină în scurt timp tinere fruntaşe în îngrijirea şi creşterea păsărilor. Mortalitatea — mai ales la puii mici care sînt predispuşi bolilor — a fost redusă cu 98 la sută. Acesta era un succes. Strădania tinerelor Maria Dragomir şi Aurica Mureşanu dăduse rezultate.

Conştiinciozitatea, perseverenţa în muncă a celor două tinere, dragostea lor de a căpăta mereu noi cunoştinţe a atras atenţia utemistei Goşman. Ea s-a hotărît să se ocupe mai mult de ele, să le pregătească pentru a fi primite în U.T.M.

...Iată-le acum în adunarea generală. Cu cîtă nerăbdare au aşteptat tinerele Maria Dragomir şi Aurica Mureşan această zi.

La cuvînt s-au înscris apoi mulţi utemişti. Toţi au vorbit despre succesele obţinute de tinerele crescătoare de păsări şi despre lipsurile care mai există în munca lor.

— Eu lucrez cot la cot cu ele, a spus utemista Ecaterina Goşman. Le cunosc bine. Amîndouă depun mult suflet în muncă, iubesc meseria. De aceea sînt pentru primirea lor în U.T.M.

Întreaga adunare a fost de acord ca tinerele Maria Dragomir şi Aurica Mureşanu să fie primite în rîndurile organizaţiei. Ele s-au angajat ca printr-o muncă perseverentă de zi cu zi să păstreze neştirbită calitatea de membru al U.T.M.

Elevii veniţi în vacanţă sprijină campania de recoltare

În comuna Stîlpu din raionul Buzău ţăranii muncitori trăiesc o viaţă nouă.

Colectiva a pornit pe al patrulea an. S.M.T.-ul şi gospodăria de stat au învăţat pe ţăranii muncitori cum se pot obţine recolte bogate dacă pămîntul e bine muncit. Odată cu dezvoltarea economică a comunei, în anii puterii populare şi ştiinţa de carte a pătruns adînc în viaţa satului.

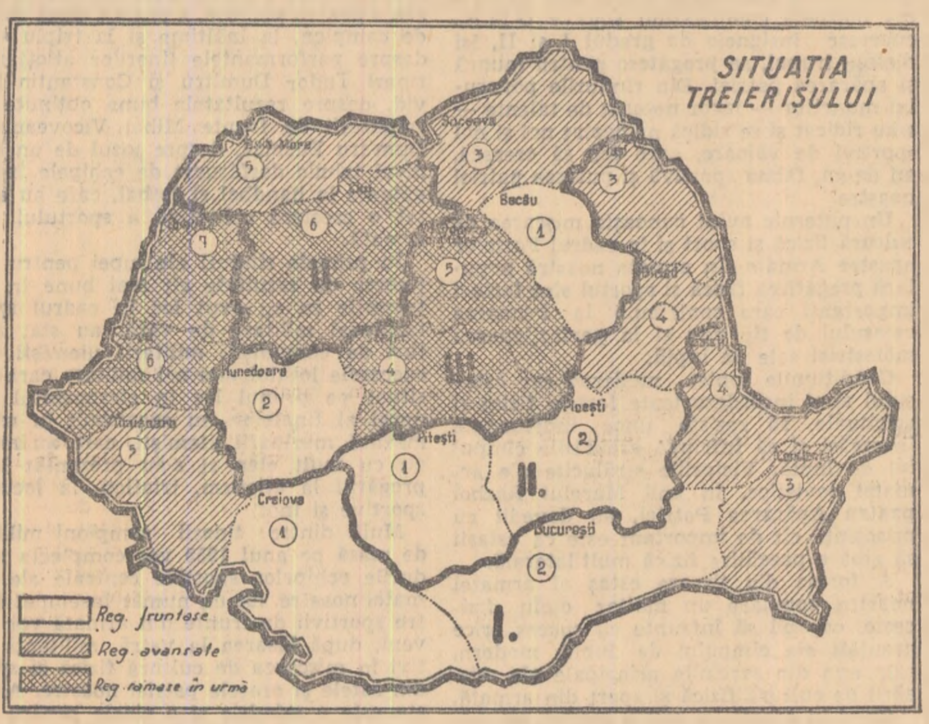
Cînd au venit elevii în vacanţă, prima lor grijă a fost aceea de a lua legătura cu organizaţia de bază U.T.M. „Şi noi putem da o mînă de ajutor în sprijinul campaniei" — au spus ei într-o adunare generală. Sub îndrumarea tovarăşului Toma Cristea, secretarul organizaţiei de bază U.T.M. din comună, elevii s-au organizat în trei echipe. În acelaşi timp s-au fixat şi obiectivele ce trebuie îndeplinite: pînă la treieriş, cele trei echipe de elevi împreună cu echipa de pionieri vor merge la strînsul spicelor de orz de pe o suprafaţă de 183 ha, la strînsul snopilor precum şi la copilitul a 64 hectare floarea-soarelui.

De asemenea, împreună cu ceilalţi tineri şi pionieri vor colecta fier vechi, nu mai puţin de 5000 kg. Şi obiectivele propuse au fost îndeplinite. O contribuţie însemnată au adus elevii şi la buna desfăşurare a muncii de la ariile din comună. Fiecare dintre ei ştia dinainte ce are de făcut. Unii se vor îngriji să citească presa în timpul repausului, alţii vor răspunde de munca la punctele sanitare... Brigada artistică în care de asemenea au activat şi elevi, a prezentat deseori festivaluri artistice.

La gazeta de stradă au fost evidenţiaţi, pe lîngă tinerii ţărani muncitori fruntaşi în campania de recoltare şi numeroşi elevi printre care: Elena Cojan, Ecaterina Anghel, Maria Şerban, Eleonora Zota şi mulţi alţii.

Corespondent
P. NICOLAE

Să terminăm treierişul în cel mai scurt timp!

În regiunile Craiova, Piteşti, Bacău, Ploeşti, Bucureşti şi Hunedoara s-a treierat recolta de pe cele mai mari suprafeţe de teren. În numeroase raioane din aceste regiuni se desfăşoară o muncă intensă la arii pentru a termina treierişul pînă la 23 August.

Printr-o bună organizare a muncii la arii şi prin folosirea la maximum a capacităţii de lucru a batozelor, fără să piardă nici o zi şi nici o oră bună de lucru, ţăranii muncitori din raioanele Calafat, Cujmir, Segarcea, Băileşti, Turnu Măgurele, Roşiorii de Vede au terminat în întregime treierişul.

Realizările obţinute la treieriş sînt însă cu totul nesatisfăcătoare, întrucît timpul este înaintat. În multe regiuni, cum sînt Oradea, Arad, Cluj etc. s-a treierat mai puţin de un sfert din recolta de cereale păioase. Chiar şi în regiunile în care treierişul este avansat, această lucrare se desfăşoară încă cu încetineală. Datorită slabei organizări a muncii la arii, în ultima săptămînă batozele au lucrat numai cu jumătate din capacitatea lor de lucru.

În ultimele zile, timpul în general s-a îmbunătăţit. Comitetele executive ale sfaturilor populare şi organele tehnice agricole trebuie să ia măsuri urgente pentru terminarea grabnică a căratului recoltei la arii şi depozitarea ei în şire şi stoguri bine clădite şi acoperite. Totodată, trebuie luate măsuri pentru intensificarea treierişului şi organizarea lucrului şi în timpul nopţii.

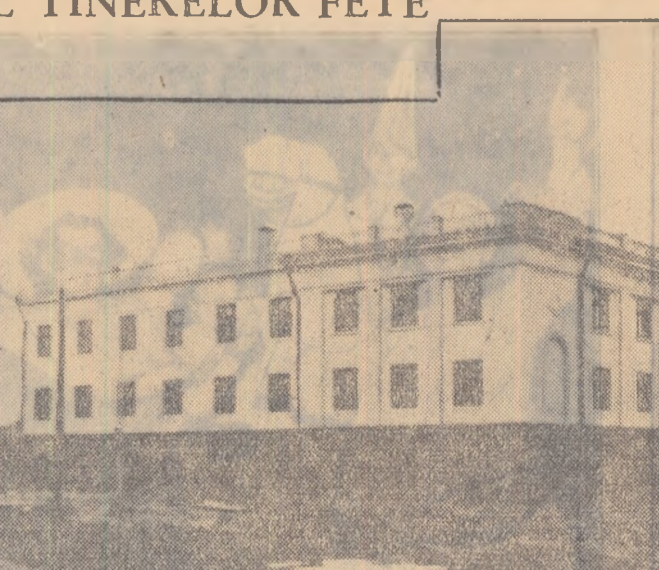
Batozele, care au lucrat în comunele, în gospodăriile colective şi gospodăriile agricole de stat, unde s-a terminat treierişul trebuie de îndată să fie deplasate pe ariile unde treierişul este în curs.

Numai grăbind şi terminînd în cel mai scurt timp treierişul, pot fi înlăturate pierderile de recoltă şi se poate asigura strîngerea în întregime a recoltei bogate din acest an.

UN CĂMIN AL TINERELOR FETE

În centrul atenţiei partidului şi guvernului nostru stau interesele omului. Statul democrat-popular se îngrijeşte părinteşte de tînăra generaţie, nu precupeţeşte nimic pentru ca tinerii şi tinerele patriei noastre să crească oameni sănătoşi şi puternici, culţi şi iubitori de viaţă.

În fotografie: impunătoarea clădire a noului cămin de fete al combinatului chimic „I. V. Stalin", clădire construită în anii cincinalului.

In zilele practicii de vară a studenţilor

Sculaţi băieţi, e timpul... se auzi o voce din fundul dormitorului în care locuiau cei treizeci de studenţi din anul III al Facultăţii de geologie şi geografie de la Universitatea C. I. Parhon din Bucureşti.

— N-avea grijă, veni răspunsul unui somnoros. N-om rămîne noi în pat. Mai bine ai face, că tot eşti tu „deşteptător", să suni deşteptarea şi la fete.

Încă vreo cîteva clipe de linişte şi apoi deodată dormitoarele, culoarele, spălătoarele începură să freamăte.

Moisescu, secretarul comitetului de practică, îşi făcu apariţia în uşa bucătăriei începînd să strige.

— Toată lumea la masă, fără excepţie.

— Ia ascultă Moisescule, se burzului un student, prea ne dădăceşti.

— Ştii doar că azi plecăm pe Valea Bekeley, ne întoarcem de abia pe la trei. Vrei să rabzi de foame?

Şapte fără cinci minute. Cele două camioane şi o skodiţă duduiau înăbuşit. Cei din ultimul camion începură să cînte.

Profesorul Ianovici se apleacă spre şofer...

— Plecăm.

Apoi, cîntecul fu reluat şi de cei din camionul din faţă, iar profesorul şi şoferul de la skodiţă se pare că-l fredonau şi ei.

Pe valea Bekeley

Maşinile înaintau încet pe şoseaua ce şerpuieşte ba încolăcind un deal, ba strecurîndu-se printre două culmi.

Pe Valea Bekeley brazii coboară pînă aproape, aproape de drum, purtînd pe coloanele trunchiurilor zvelte bolta cetinişului verde prin care din loc în loc cerul picură din albastrul lui senin, pe întinsul drumului, pe botul maşinilor, pe feţele călătorilor pete aurii de lumină...

Deodată skodiţa care mergea în faţă, luă viteză şi dispăru la o cotitură.

Cînd cele două camioane opriră şi ele la locul de unde începe „explorarea", profesorul Ianovici şi lectorul Ciofleică studiau o hartă întinsă pe covorul de iarbă al poienii.

— Tovarăşul asistent Mareş va face prezentarea temei pentru ziua de azi. Vă rog să notaţi, spuse profesorul.

— După cum ştim, subsolul de pe Valea Bekeley conţine o serie de minereuri, importante din punct de vedere teoretic. Dacă ieri am făcut doar plasarea pe hartă a unor puncte importante, astăzi vom întocmi însăşi harta. Deci, întîi vom executa profilul văii şi apoi harta geologică... Caracterul rocilor trebuie descris separat, la fel şi poziţia...

Un timp nu se auzi decît vocea asistentului Ion Mareş, fîşiitul filelor de caiet, şi scîrţîitul brazilor legănaţi de vînt.

— Vă rog să nu uitaţi eşantioanele pentru colecţie. La întoarcere le veţi preda tovarăşilor asistenţi, interveni la sfîrşitul expunerii profesorul.

După expunerea temei, împărţiţi pe grupe conduse de către un asistent, luînd pieptiş coasta muntelui, cu un ciocan pe umăr şi caiet şi creion în mînă practicanţii se apucară de treabă.

Ultimul grup se pierdu şi el pe coclauri, departe. Profesorul se apropie de mine şi îmi întinse mîna;

— Ne vedem tot aici, la unu jumătate.

— Plecaţi şi dumneavoastră?

— Am şi eu un ciocan, crezi că l-am oprit de pomană? Vin aici de mai mulţi ani şi nu s-a întîmplat în nici un an să nu găsesc cîte ceva nou. Te anunţ că nici anul acesta nu va face excepţie. Asta pe de o parte, şi apoi, dacă eu n-am legătură cu terenul, cu practica, cum aş putea pretinde acest lucru de la studenţi. Apoi pentru mine... terenul, munţii sînt ca hrana. Dacă într-o vară n-aş pleca pe teren cred că tot anul m-aş sbate ca peştele pe uscat.

...Geologul care nu iubeşte natura, drumurile, suişul spre culmi, înseamnă de fapt că nu-şi iubeşte nici meseria. Dacă vrei să-i vezi la lucru eşti invitatul meu la o mică „plimbare".

Un caiet de practică

Seara, cînd în mica urbe răsar lumini la geamuri şi piaţa din centru începe să trăiască, la liceul din Gheorghieni unde sînt găzduiţi studenţii, începe ora de consultaţii.

Pentru ca lucrurile să fie mai exacte trebuie arătat că termenul de „consultaţie" nu-l foloseşte nimeni. Conferenţiarul, tovarăşul Popescu îi spune meditaţie, asistenţii, complectarea caietului de practică, iar în sfîrşit studenţii îi zic în glumă „desert" (pentru că se ţine imediat după cină).

Ori cum i-ar spune, cert este că aici se fac multe lucruri frumoase. Notiţele luate pe teren, schiţele fugare, profilele desenate în pripă sînt trecute acum cu mare grijă în caietele de practică în diferite culori şi cerneluri. Profesorul şi asistenţii bineînţeles că nu vin degeaba aci. Atunci cînd sînt întrebaţi şi chiar cînd nu sînt, dau o serie de lămuriri şi îndrumări.

— Am căutat cu tot dinadinsul să fim cît mai mult în mijlocul studenţilor, spune asistentul Iosif Drăghici... De altfel, ora aceasta nu-i obligatorie şi pot să-şi pună la punct caietele cînd vor. Noi însă am crezut de cuviinţă că în acest fel le putem asigura o continuitate în complectarea caietului de practică. Din controlul pe care l-am făcut se vede că am reuşit acest lucru. Toţi sînt la zi cu temele. Şi încă ceva. În acest fel le putem da un ajutor permanent şi organizat. Datele culese deci pe teren, aici se pot generaliza cu ajutorul nostru. Se face legătură cu ce-au învăţat la curs, se precizează o serie de probleme...

— Acesta-i singurul control pe care-l faceţi la caietele de practică?

— După ce se va termina perioada de practică, explică asistentul, vom strînge caietele şi le vom studia mai pe-ndelete, iar la începutul anului se va da un colocviu din practică.

Asistentul Drăghici se plimbă puţin printre mesele la care stăteau studenţii şi apoi veni spre mine cu un caiet în mînă.

— Este unul din cele mai bune caiete, îmi spune el.

Am început să-l răsfoiesc. Dacă aş fi fost pictor m-ar fi impresionat culorile hărţilor şi ale profilelor. Dar nu acest lucru mă interesa. Continuai să citesc: „Profilul de la Săzarea: Aşezarea, caracterul rocilor, poziţia, apoi urma o hartă, un desen şi cîteva titluri, subtitluri, explicaţii „Profilul de pe Valea cetăţii" aceleaşi titluri..., „Spre Lacul Roşu", „Cheile Bicazului" etc...

Mulţi se vor întreba poate: „cu ce te poate impresiona o simplă înşiruire de date?

Peste cîţiva ani studenta Maria Chivu, din anul III al Facultăţii de geologie şi geografie de la Universitatea „C. I Parhon", va alcătui un alt profil, o altă hartă. Poate chiar una din acelea pe care le-am văzut în caietul ei.

Un pas din cei atîţia mii de paşi ce se fac în patria noastră spre o viaţă mai bună, spre realizarea unui vis. Acest lucru nu mi s-a părut lipsit de importanţă.

A. USCAR

Rezultatele Conferinţei de la Geneva în discuţia oamenilor muncii

În numeroase adunări şi sfaturi ale păcii, cetăţenii patriei noastre continuă să discute rezultatele Conferinţei de la Geneva.

În cadrul unei adunări publice organizată de Comitetul regional de luptă pentru pace Iaşi, în colaborare cu filiala S.R.S.C., duminică dimineaţa în sala cinematografului „Maxim Gorki" din Iaşi, generalul colonel în rezervă Victor Dombrovski a ţinut o conferinţă cu tema: „Conferinţa de la Geneva — o victorie a spiritului tratativelor".

Expunerea a fost urmărită cu deosebit interes de aproape 1000 de cetăţeni.

În ultimele zile, în numeroase comune şi sate din regiunea Oradea, printre care Sălard, Valea lui Mihai, Diosig, Ginta, Holod, Cefa, Ianoşda şi altele, comitetele de luptă pentru pace au organizat sfaturi ale păcii la arii, la bazele de recepţie şi la căminele culturale, unde au fost expuse ultimele evenimente din viaţa internaţională.

În comunele şi satele regiunii Oradea au avut loc pînă acum peste 700 de adunări şi sfaturi ale păcii, la care au participat aproape 8000 de ţărani muncitori.

(Agerpres)

SCRISOARE DIN U. R. S. S.

Pe ogoarele savantului colhoznic

(Urmare din numărul 1958)

Mai întîi, Terenti Semionovici a descoperit că nu numai ierburile perene ci şi cele anuale pot îmbunătăţi structura pămîntului cu ajutorul rădăcinilor vii şi moarte. De ce nu se întîmpla pînă acum în practică acest lucru? Pentru că noi, a arătat T. S. Malţev, lucram greşit pămîntul.

Este ştiut că în stratul de la suprafaţa pămîntului trăiesc microorganisme aerobe, adică acelea care trăiesc cu ajutorul aerului, iar mai jos — microorganisme anaerobe, adică acelea care trăiesc fără aer. Microorganismele aerobe descompun resturile organice repede mineralizîndu-le, cele anaerobe, dimpotrivă — le descompun încet, structurînd astfel pămîntul. Cînd arăm pămîntul în fiecare an cu plugul cu cormană, noi răsturnăm straturile, aducînd microorganismele anaerobe la aer, iar cele aerobe — în condiţii în care aerul lipseşte. Astfel şi unele şi altele pier, iar resturile organice din pămînt se pierd fără folos. De aici rezultă că nu ierburile anuale ar strica structura pămîntului şi i-ar micsora fertilitatea — aşa cum se afirma pînă acum — ci aratul anual cu plugul cu cormană, adică inversarea straturilor pămîntului. Iată de ce singure ierburile perene păreau a fi în stare să îmbunătăţească structura solului: prin cultivarea lor, pămîntul nu se ară decît odată la doi-trei ani.

T. S. Malţev nu s-a sfiit să se ridice împotriva dogmelor şi să dovedească ştiinţific că pămîntul trebuie lucrat cu totul altfel. Terenti Semionovici a propus un nou sistem de lucrare a pămîntului: el ară o dată la 4—5 ani, la o adîncime de 40—50 de cm. cu un plug special, fără cormană, care nu răstoarnă straturile de pămînt, iar în restul anilor îl prelucrează doar în faţă de tot cu discuitorul. Grînele se însămînţează pe cîmpul nearat şi dau recolte cît se poate de bogate.

Cum se explică acest lucru?

În primul rînd, nearînd pămîntul în fiecare an şi nerăsturnînd straturile solului, se reface structura pămîntului, iar plantele, fie ele anuale, lasă în pămînt multe materii organice, care-l îngraşă şi-l structurează. O parte importantă a sistemului Malţev este tăvălugitul cu tăvălugul inelat, cu ajutorul căruia se aşează pămîntul, nepermiţîndu-se apei să se evaporeze, ceea ce face ca umezeala să se păstreze chiar şi în timpul lunilor secetoase.

Acest sistem de lucrare a solului, care, desigur, e mult mai complex decît am arătat noi aici, dă posibilitatea să se manevreze după nevoie regimul de aer şi apă în pămînt şi să se lupte foarte eficace împotriva unor buruieni atît de vătămătoare ca neghina sau pălămida. În felul acesta colhoznicii nu se mai tem nici de secetă, nici de îngheţ, nici de buruieni.

Totodată, metoda Malţev dă şi mari economii de unelte şi de timp. Dacă pămîntul se ară odată la 4—5 ani e de la sine înţeles că trebuiesc mai puţine pluguri. Apoi, discuitorul cu care se lucrează pămîntul în ceilalţi ani cuprinde dintr-odată 16,6 metri, în timp ce plugurile cu cormană trase de tractor nu cuprind nici patru metri. Prin noua metodă la fiecare hectar se consumă de două ori mai puţin combustibil ca înainte.

Terenti Semionovici ne-a vorbit despre ajutorul pe care i l-au dat Guvernul Sovietic şi Partidul Comunist. În 1950 s-a organizat în satul Malţevo o staţiune experimentală agricolă subordonată direct Ministerului Agriculturii al U.R.S.S. iar directorul ei a fost numit T. S. Malţev. De trei ani, o brigadă complexă a Academiei de Ştiinţe a U.R.S.S. se află în colhoz, unde se ocupă de cercetarea noii metode agrotehnice. Anul trecut au fost convocate din iniţiativa C.C. al P.C.U.S. două consfătuiri unionale: una în satul Malţevo în august şi alta în centrul raional Şadrinsk, în octombrie. La aceste consfătuiri, la care au participat activişti de frunte ai partidului, miniştri ai U.R.S.S. şi ai republicilor unionale, academicieni, agronomi, ingineri, preşedinţi de colhozuri, directori de S.M.T. de pe tot cuprinsul ţării, au fost ascultate rapoartele lui Terenti Semionovici şi s-au luat importante hotărîri privind aplicarea metodei Malţev pe mari teritorii în U.R.S.S.

Numele şi faptele lui T. S. Malţev s-au făcut cunoscute cu iuţeala fulgerului în întreaga lume. Terenti Semionovici primeşte zilnic zeci de scrisori nu numai din toate colţurile Uniunii Sovietice dar şi din multe ţări îndepărtate.

L-am întrebat pe tovarăşul Malţev dacă în ţara noastră se poate aplica sistemul lui şi cum anume.

— Nu cunosc bine condiţiile climaterice şi nici pămîntul din Romînia, ne-a răspuns el, aşa că nu vă pot spune concret cum trebuie procedat. Un lucru e cert: principiul poate fi aplicat şi anume: aratul adînc cu plugul special fără cormană, numai o dată la cîţiva ani, precum şi renunţarea la ideea că ierburile anuale strică structura pămîntului şi-i micşorează fertilitatea. Agronomii din ţara voastră trebuie să cerceteze bine cum să folosească toate acestea, la ce adîncime şi la ce perioadă să se are, cînd să se discuiască şi cînd să se însămînţeze, căci sînt lucruri care depind de condiţiile locale. Ce e bun aici, s-ar putea să nu fie bun la voi. Principiul însă, repet, considerăm că e valabil oriunde. Important este să nu se ia concluziile la care am ajuns noi drept dogme, ci să fie aplicate dialectic în practică.

Apoi, zîmbind, adăugă:

— Aş fi bucuros dacă tovarăşii din Romînia ar duce mai departe metoda noastră, îmbogăţind-o cu noi date.

Tăcu puţin, făcîndu-şi de lucru cu un ghemotoc de hîrtie de pe masă.

— Vedeţi, ne spuse el într-un tîrziu, cîmpiile noastre pot fi asemănate cu o tablă de şah. Partenerul nostru e natura. Dacă noi cunoaştem legile naturii, atunci putem face astfel încît partenerul să mute piesele aşa cum ne convine nouă.

Pe cîmpiile nearate

Afară, soarele urcase deja pînă la miazăzi.

— N-aţi vrea să mergeţi cu mine pe cîmp? Tot trebuie să trec prin brigăzi. O să vedeţi cum se lucrează la noi în colhoz.

Invitaţia a fost primită cu bucurie. În patru maşini ne-am îndreptat spre cîmpurile colhozului. Pe drum, Afanasi Serghеevici Konovalov, secretarul organizaţiei de partid din Malţevo, ne vorbeşte despre realizările colhozului. Anul trecut cele 5.250 hectare cultivate au adus un venit net de 4.038.000 ruble. În ultimii ani s-a dat o mare atenţie şi creşterii vitelor. Numărul cornutelor şi al oilor a crescut de două ori, iar cel al porcilor, de două ori şi jumătate faţă de 1951.

...În fiecare din cele cîteva zile petrecute în colhozul „Poruncile lui Lenin", am fost pe cîmp cu Terenti Semionovici. Aici el se transformă cu totul. Întinereşte văzînd cu ochii. Merge cu paşi mari pe pămîntul afînat, din cînd în cînd se apleacă şi cu o vergea de fier scoate un bulgăre de pămînt.

— Vedeţi cum au rămas înăuntru rădăcinile? Aici nu s-a arat de trei ani. Observaţi, structura pămîntului a rămas neatinsă.

Pe noi ne miră cu cîtă grijă e lucrat pămîntul.

— Au fost cîte unii, spune tovarăşul Malţev, care auzind despre sistemul nostru, au încrucişat braţele: nu mai arăm, nu mai lucrăm de loc pămîntul, semănăm la voia întîmplării! Lucrurile nu stau deloc aşa. Noi cerem ca pămîntul să fie lucrat cu şi mai multă îngrijire ca pînă acum. Altfel, rezultatele nu sînt nici pe departe cele aşteptate.

Cei care au fost în colhozul „Poruncile lui Lenin" s-au convins că Terenti Semionovici a obţinut acest lucru de la colhoznici. Da, în colhozul acesta se lucrează, nu glumă! Majoritatea colhoznicilor au avut în vara trecută peste 400 de zile-muncă.

Stăm de vorbă cu tractoristul Grigori Malţev (după cum am observat, în satul Malţevo, majoritatea oamenilor poartă acest nume de familie). El ne povesteşte despre realizările lor, despre recoltele pe care le dau.

— Anul trecut a fost secetă şi tot am scos peste 2.200 de kilograme la hectar, ne spune Grigori Malţev.

— Dar dumneata cîte zile-muncă ai avut?

— Eu? Şase sute şi ceva.

— Şi cît aţi primit pentru fiecare zi-muncă?

— Cîte trei kilograme grîu şi opt ruble.

De noi se apropie tînărul Grigori Mezenţev.

— Uite, el a fost la Expoziţia Agricolă Unională, ni-l recomandă tractoristul pe tînărul Mezenţev. A luat şi o medalie.

— De bronz...

— Ei, acum de bronz, la anul mai mare.

— Da, în colhoz mulţi au primit medalii la Expoziţie, ne spune Grigori Mezenţev. Terenti Semionovici a primit marea medalie de aur, iar colhozul a fost premiat cu un autocamion şi o „Pobeda"

★

Minunate au fost cele cîteva zile petrecute în colhozul lui Terenti Semionovici Malţev.

Am plecat de acolo ducînd în inimă imaginea unui om adevărat, a unui comunist care s-a dăruit cu totul luptei pentru înflorirea patriei sale.

Cît de mult i se potrivesc versurile lui Maiakovski, scrise acum mai bine de un sfert de veac:

„Să fii comunist,
aceasta
ştii ce-i?
Să gîndeşti
să-ndrăzneşti
şi să vrei!"

DAN LAZARESCU

Dalta şi ciocanul

Un dosar, cinci luni şi un birocrat

În fiecare dimineaţă, ziarele aduc noi veşti de pe şantierul vast al electrificării patriei noastre. Cu fiecare zi ce trece, păienjenişul reţelelor brăzdează cu milioane de fire zeci de mii de kilometri de-a lungul şi de-a latul ţării. Prin vinele de aramă simţi cum sîngele de energie pulsează intens dînd forţă trupului patriei. La sate şi oraşe, meşteşugari pricepuţi şi tineri îndrăzneţi întind reţele, stabilesc contacte, aprind lumini. Ţara, ca o uriaşă floare a soarelui, se înalţă renăscută spre lumină. „În satul... lucrările de electrificare sînt gata. În curînd se va aprinde lumina..."; „Lampa lui Ilici s-a aprins şi în comuna noastră..."; „La ariile electrificate din raionul nostru, treierişul este în toi..."; „Muncitorii şi tehnicienii de la I.R.E. Constanţa au electrificat cartierul Palas...".

Cum să nu te bucuri din inimă cînd afli asemenea veşti. Cum să nu nădăjduieşti — cu îndreptăţită încredere — că în curînd în sătucul tău vor veni meşterii şi vor întinde sîrme de aramă pe stîlpii pregătiţi din vreme.

Şi cum să nu te cuprindă mînia cînd, surzi la freamătul tuturor acestor lucrări de electrificare — anchilozaţi în birouri cu ferestrele închise — nişte birocraţi ţin prizoniere în sertare planuri şi devize menite să dea viaţă şi lumină în case. Dar să las introducerea şi să vă povestesc mai bine necazul meu şi atunci o să-mi înţelegeţi mai deplin mînia.

Aici, la marginea dinspre lacul Floreasca a Bucureştiului, este un şantier, ca atîtea altele în Capitală. Încă din aprilie Întreprinderea de Construcţii şi Reparaţii a înaintat Energo-Trustului nr. 1 din bulevardul 1 Mai planul de electrificare al grupului social de pe strada Mozart nr. 31. Acolo, dosarul purtînd nr. 3042 a încăput pe mîinile tov. Moisescu.

— Se face — a răspuns tov. Moisescu delegatului. Duceţi-vă pe la casele voastre şi aşteptaţi...

Şi muncitorii şantierului, ascultători, au aşteptat: o săptămînă, două, trei...

— E în studiu — l-a încredinţat tov. Moisescu pe delegatul care a revenit după dosar. Chestiunea doar nu-i aşa de simplă. Sîntem aglomeraţi şi noi. Dar... se face, nici o grijă.

S-a făcut... vară, s-a făcut.. luna iulie, iată şi august, iar dosarul a rămas neschimbat de la locul său din biroul tov. Moisescu. Din nou reveniri, insistenţe.

— Ce aveţi, fraţilor, de nu lăsaţi oamenii să răsufle? Mai ieri aţi venit cu dosarul. Se face... dar trebuie timp, să vedem, să studiem. Aşa că... veniţi mîine!

În grupul social instalaţia era terminată de mult. Becurile stăteau cuminţi în fasungurile lor, aşteptînd ca tov. Moisescu să le dea energie. Oamenii priveau becurile oarbe şi aprindeau suduind lămpile de gaz. Pînă cînd?

Şi ştiţi pentru ce lucrare „uriaşă" a trebuit să se întocmească planuri, devize, să se facă aceste studii îndelungi? Pentru 10-15 metri de fire — distanţă de la stîlpul din stradă şi pînă la tablou. Adică cam de două ori lungimea biroului unde liniştit şi netulburat de nimeni se pare, pînă în prezent, tovarăşul Moisescu îşi „desfăşoară" activitatea sa, între călimara cu cerneală şi dulapul înţesat de dosare şi cereri nerezolvate.

Deschide larg ferestrele, tovarăşe Moisescu, ca să pătrundă şi la dumneata spiritul nou al prefacerilor care străbat toată ţara. Ascultă freamătul lor şi înţelege-le sensul.

Corespondent
MIHAI ENACHE

Creşterea capacităţii tehnice a întreprinderilor alimentare din regiunea Timişoara

Capacitatea tehnică a întreprinderilor alimentare din regiunea Timişoara a crescut mult prin introducerea de noi utilaje şi mecanisme. La fabrica de conserve „Fructus" din Timişoara, s-a instalat de curînd o maşină importată din R. D. Germană, care în 8 ore scoate automat sîmburii din 1.500 kg. de fructe şi o maşină „Pobeda", pentru închis ermetic borcane, datorită căreia productivitatea muncii la această operaţie a crescut cu 200 la sută.

Va creşte simţitor gradul înzestrării tehnice a Întreprinderii pentru colectarea şi industrializarea laptelui. Peste puţină vreme va intra în funcţiune una dintre cele mai moderne staţii de pasteurizare automată din ţară, a cărei capacitate de producţie va fi de trei ori mai mare decît cea veche. Alături de noua staţie, au fost instalate două tancuri izoterme construite de uzina „Tehnofrig" din Cluj, care măresc capacitatea de depozitare a laptelui de 3 ori în comparaţie cu vechiul bazin. (Agerpres)

INFORMAŢII

Ministerul Învăţămîntului comunică:

Studenţii şi aspiranţii din R.P.R. care studiază în U.R.S.S. şi ţările de democraţie populară sînt convocaţi la Bucureşti în ziua de 25 august a.c., ora 7,30, la Facultatea de Ştiinţe Juridice (bd. 6 Martie nr. 64) pentru a participa la o consfătuire.

După consfătuire, studenţii şi aspiranţii vor pleca de îndată la studii în ţările respective.

★

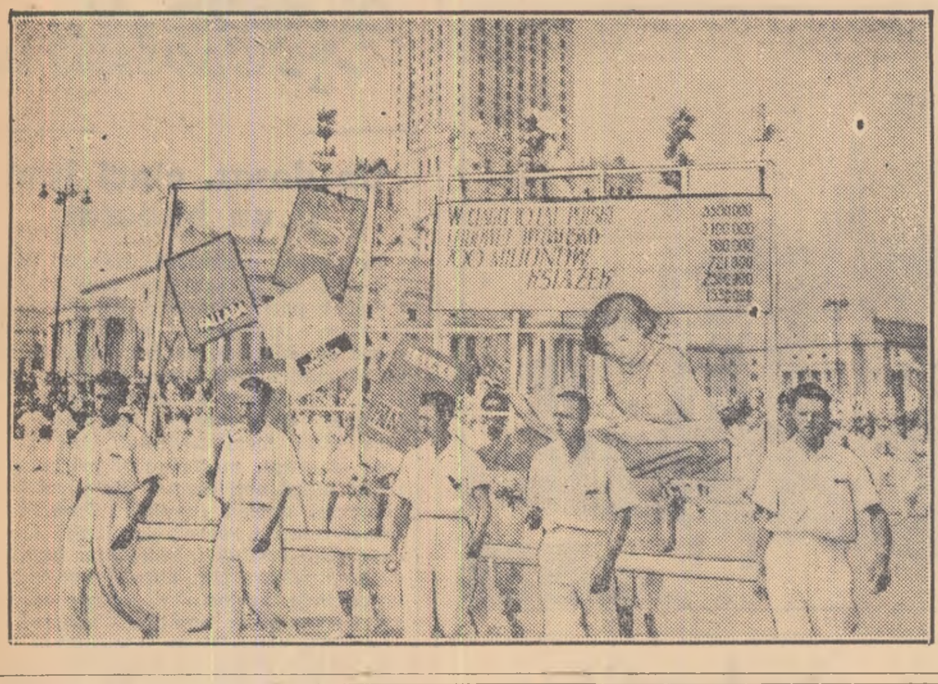
Sub auspiciile Institutului Romîn pentru Relaţiile Culturale cu Străinătatea, marţi seara a avut loc la Casa Prieteniei Romîno-Sovietice din str. Batiştei o gală a filmului coreean, organizată cu prilejul celei de a 10-a aniversări a eliberării Coreei. Au participat conducători ai Institutului Romîn pentru Relaţiile Culturale cu Străinătatea, oameni ai artei şi culturii, reprezentanţi ai presei, numeroşi oameni ai muncii.

Au fost de faţă membri ai Ambasadei R.P.D. Coreene.

A fost apoi prezentat filmul muzical „Un cîntec minunat", producţie a studiourilor cinematografice de stat din R.P.D. Coreeană.

Filmul s-a bucurat de o caldă primire.

O măreață demonstrație a forței și unității tineretului

Cel de al V-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților de la Varșovia va rămîne de neuitat în inimile tinerilor. Iată cîteva aspecte din timpul Festivalului. Foto 1: defilarea tineretului polonez. Foto 2: tineri delegați din multe țări care au luat parte la minunatul carnaval al prieteniei. Foto 3: Un grup de tineri au plecat să cunoască capitala Poloniei noi. Foto 4: Tinerii schimbă cu plăcere autografe și adrese.

Rezultatul alegerilor din San-Marino

ROMA 16 (Agerpres). — La 14 august a avut loc la San-Marino (mic stat independent pe coasta Adriaticei) alegeri pentru marele Consiliu (parlament) al republicii. După cum transmite agenția Ansa, din 7.813 alegători care au avut dreptul să participe la vot s-au prezentat la urne 5.245 votanți. Comuniștii au obținut 1.656 voturi, socialiștii — 1.338, democrat-creștinii — 2006, social-democrații — 245. Mandatele în marele Consiliu al republicii au fost repartizate în felul următor: comuniștii 19 mandate, socialiștii 16, democrat-creștinii 23 și social-democrații 2 mandate.

Comuniștii și socialiștii au obținut cu patru mandate mai mult decît la alegerile anterioare care au avut loc în anul 1951; partidele de dreapta au pierdut patru mandate. În felul acesta majoritatea mandatelor în marele Consiliu al republicii San-Marino aparține ca și înainte partidelor comunist și socialist.

TINERETUL DE PESTE HOTARE

Declarația delegației întregii Germanii la Festivalul de la Varșovia

BERLIN 16 (Agerpres). — Ziarul „Die Junge Welt" a publicat declarația făcută la 14 august de delegația întregii Germanii la cel de al V-lea Festival al Tineretului și Studenților.

Noi, participanții la festival din Republica Federală Germană, din regiunea Saar și din Republica Democrată Germană, se spune în declarație, exprimăm în fața întregii lumi năzuința noastră comună spre unitatea patriei noastre. Ne iubim patria, dorim din toată inima ca Germania să fie unită și independentă și ne străduim din toate forțele noastre să trăim în prietenie și colaborare cu tineretul tuturor popoarelor lumii. De aceea, cu prilejul Festivalului noi, reprezentanții tineretului german, ne-am unit formînd o singură delegație a întregii Germanii... Am venit din diferite părți ale țării noastre și facem parte din 56 diferite organizații de tineret.

Stim, se spune în continuare în declarație, că rezolvarea problemei naționale germane este legată în modul cel mai strîns de asigurarea securității popoarelor Europei și că popoarele Europei trebuie să rezolve ele însele aceasta. Considerăm necesar ca toate statele europene să participe la un asemenea sistem de securitate și ca cele două state germane să participe pe bază de egalitate în drepturi la acest sistem, pînă în momentul în care vor fi contopite într-un stat german unit, democrat. Sîntem convinși cu toții că viitoarea Germanie trebuie să fie independentă și democrată. Această Germanie trebuie să trăiască în prietenie cu toate popoarele și ea poate fi creată numai pe calea înțelegerii reciproce și apropierii dintre cele două părți ale țării.

Aceasta este voința noastră. Ne vom strădui să realizăm aceasta. Ne adresăm tuturor organizațiilor, grupurilor și asociațiilor de tineret: să luptăm pentru obținerea unității și să luăm atitudine împreună pentru elaborarea punctului nostru comun de vedere cu privire la reunificarea pașnică și pentru discutarea în comun a problemei viitoarei Germanii...

Noi, participanții la festival din partea tineretului german, se spune în încheiere în declarație, am hotărît ca conducerea unită a delegației întregii Germanii, creată la Varșovia, să-și continue activitatea și să contribuie la elaborarea acestui punct de vedere comun.

Chemăm tineretul întregii Germanii să depună eforturi pentru înfăptuirea țelului înalt — realizarea înțelegerii reciproce între germani — în așa fel încît prietenia dintre popoare, dintre tineret, să triumfe asupra neîncrederii și dezbinării.

Adunarea națională a tineretului muncitor din Chile

MONTEVIDEO 16 (Agerpres). — TASS transmite: Ziarul „El Siglo" relatează că în luna octombrie 1955 va avea loc la Santiago Adunarea națională a tineretului muncitor din Chile, convocată în urma propunerii primei conferințe naționale a centralei sindicale unice al oamenilor muncii din Chile.

În întreaga țară se desfășoară pregătiri active în vederea adunării. Comisia de tineret a Consiliului provincial al centralei sindicale unic al provinciei Santiago organizează adunări și mitinguri în orașe, regiuni și sate în cadrul cărora tinerii și tinerele din organizațiile sindicale, instituții de învățămînt, cluburi sportive și organizații obștești discută problemele care privesc tineretul.

Se pregătesc în mod activ în vederea adunării tinerii muncitori și muncitoare din federația textiliștilor și federația metalurgiștilor, comisiile de tineret din orașele Santiago, San Fernando și altele.

Conferința de la Geneva pentru folosirea energiei atomice în scopuri pașnice

GENEVA 16 (Agerpres). — TASS transmite: În ședința din după-amiaza zilei de 15 august a secției de biologie și medicină s-a încheiat discutarea problemelor legate de folosirea izotopilor radioactivi în cercetările agronomice și în agricultură. O mare atenție a fost acordată comunicărilor prezentate de savanții sovietici V. M. Klecikovski, A. V. Sekolov și O. K. Kedrov-Zihman.

In ședința din 15 august a secției au avut loc discuții însuflețite pe marginea acestor comunicări ale savanților sovietici. La discuții au participat oameni de știință din S.U.A., Austria, Japonia, Suedia și Olanda. Unul din participanții la aceste discuții a subliniat marele interes pe care îl prezintă comunicarea prof. V. M. Klecikovski și referatul acad. A. L. Kursanov cu privire la folosirea în U.R.S.S. a izotopilor radioactivi în biologie și agricultură.

În ședința din dimineața zilei de 16 august a secției, care a fost prezidată de acad. A. V. Palladin (R.S.S. Ucraineană), au fost ascultate comunicările pe tema „Izotopii radioactivi în fiziologie și biochimie". Primele comunicări pe această temă au fost consacrate cercetărilor în domeniul fiziologiei organismelor animale bazate pe folosirea metodei izotopilor radioactivi. Au făcut comunicări C. Comar (S.U.A.), H. Ussing (Danemarca), C. Blincoe (S.U.A.), A. Jentzer (Elveția) și S. Mițul (Japonia).

În ședința de după amiază a secției de biologie și medicină au fost ascultate comunicări în problemele de biochimie generală.

Cunoscutul savant sovietic A. V. Palladin, președintele Academiei de Științe a R.S.S. Ucrainene, a prezentat o comunicare asupra folosirii izotopilor radioactivi în cercetările în domeniul biochimiei funcționale a creierului.

Secția de chimie, metalurgie și tehnologie discută problemele legate de extracția și prelucrarea minereurilor care conțin minerale radioactive. În ședințele din 15 și 16 august secția a ascultat 35 de comunicări pe această temă, printre care 5 comunicări prezentate de savanții sovietici.

În comunicarea făcută secției de către specialiștii sovietici G. Golbek, V. Matveev și R. Ș'iapnikov este propusă o nouă metodă fizică care permite să se facă cu suficientă precizie determinarea simultană a procentului de uraniu, radiu și toriu în minereurile radioactive. Această metodă se bazează pe înregistrarea simultană a razelor beta și gama.

Comunicatul secretariatului Consiliului Mondial al Păcii

VIENA 16 (Agerpres). — TASS transmite:

La 16 august, secretariatul Consiliului Mondial al Păcii a dat publicității un comunicat în care se spune printre altele:

„În momentul în care în întreaga lume se comemorează împlinirea a 10 ani de la bombardamentul atomic al orașului Hiroșima, secretariatul Consiliului Mondial al Păcii consideră necesar să publice datele preliminare despre strîngerea de semnături pe Apelul Consiliului Mondial al Păcii împotriva pregătirii războiului atomic, adoptat la 19 ianuarie 1955 la Viena.

Pînă la 6 august s-au strîns 655.963.811 semnături. Acest număr depășește cu 173.000.000 cifra semnăturilor depuse pe Apelul de la Stockholm.

Este clar că opinia publică răspunde cu tot mai multă hotărîre la campania Consiliului Mondial al Păcii: pe Apelul de la Stockholm s-au strîns 432.482.199 semnături, pe Apelul pentru un pact al păcii — 612.522.504 de semnături, pe Apelul de la Viena (pînă la 6 august 1955) — 655.963.811 de semnături.

Concomitent cu desfășurarea campaniei pentru strîngerea de semnături inițiată de Consiliul Mondial al Păcii, mișcarea opiniei publice a dus și duce la aceea că oamenii de știință de seamă și mari organizații se pronunță pentru distrugerea armelor nucleare.

Mișcarea mondială pentru pace consideră necesar ca prin strîngerea de semnături să exprime în mod concret această voință a popoarelor. Continuînd și intensificînd această campanie, putem grăbi momentul interzicerii și distrugerii armei atomice, asigura destinderea încordării internaționale și înlesni găsirea soluțiilor de rezolvare a problemelor care vor fi discutate la conferința miniștrilor Afacerilor Externe în octombrie anul acesta și putem obține de asemenea îmbunătățirea situației din Asia.

Campania împotriva pregătirii războiului atomic continuă".

Viena 16 august 1955.

O măsură în interesul destinderii situației internaționale

— Presa străină despre hotărîrea guvernului sovietic de a reduce efectivul forțelor sale armate —

PARIS 16 (Agerpres). — Hotărîrea guvernului sovietic cu privire la reducerea efectivului forțelor armate continuă să rămînă în centrul atenției observatorilor presei pariziene. Nu există niciun ziar care să fi trecut sub tăcere această măsură a Uniunii Sovietice, deși unele ziare burgheze, ca de exemplu „Figaro" și „Aurore", încearcă să minimalizeze importanța acestei hotărîri. Ziarul „Aurore" recunoaște totuși că „U.R.S.S. a luat o hotărîre care dă speranțe", și că această hotărîre „a fost primită cu interes și cu aprobare în capitalele occidentului...".

„Se poate spune cu siguranță, adaugă ziarul, că această măsură este o consecință directă a îmbunătățirii situației internaționale în perioada de după conferința de la Geneva... Ea va avea o influență favorabilă și asupra viitoarelor întîlniri internaționale".

★

BERLIN 16 (Agerpres). — Ziarele din Germania occidentală și din Berlinul occidental manifestă un viu interes pentru hotărîrea guvernului sovietic de a reduce efectivul forțelor armate. Comunicatul în legătură cu aceasta a fost publicat de ziare pe primele pagini și sub titluri mari.

Ziarul „Die Welt" scrie că în toate țările occidentale a fost primit cu satisfacție comunicatul din Moscova.

În cercurile diplomatice, scrie în continuare ziarul, se arată că Rusia depunînd eforturi în scopul slăbirii încordării internaționale acordă tot mai multă importanță dezarmării. Ziarul consideră că este cu putință să se pună capăt cursei înarmărilor deoarece, din motive economice, și puterile occidentale sînt interesate în reducerea armamentelor.

★

STOCKHOLM 16 (Agerpres). — Ziarul „Stockholms-Tidningen" scrie că hotărîrea cu privire la reducerea forțelor armate ale U.R.S.S. a fost luată de guvernul sovietic în momentul cel mai potrivit. La sfîrșitul lunii august, amintește ziarul, se va întruni subcomitetul Comisiei O.N.U. pentru dezarmare, unde Uniunea Sovietică „va putea pune puterilor occidentale întrebarea ce demobilizări au făcut și ce efective intenționează să demobilizeze în viitorul apropiat. Uniunea Sovietică a și arătat calea. De ce atunci pe această cale nu merg și alții?"

★

BEIRUT 16 (Agerpres). — Toate ziarele libaneze au publicat la loc de frunte și sub titluri mari comunicatul agenției TASS cu privire la hotărîrea guvernului sovietic de a reduce efectivul forțelor armate cu 640.000 de oameni. Ziarul „Al-Djarida" publică comunicatul sub titlul "În urma conferinței de la Geneva și a slăbirii încordării internaționale, Uniunea Sovietică reduce forțele sale armate cu 640.000 de oameni"; „Al-Hadaf" — „Participarea reală a Rusiei la slăbirea încordării internaționale"; „Le Jour" — „În scopul slăbirii încordării internaționale Uniunea Sovietică intenționează să-și reducă armata. 640.000 de soldați vor fi demobilizați pînă la sfîrșitul acestui an".

★

WASHINGTON 16 (Agerpres). — TASS transmite: În cadrul unei conferințe de presă, secretarul de stat Dulles a dat citire unei declarații în care se spune că Statele Unite salută hotărîrea guvernului sovietic de a reduce cu 640.000 de oameni efectivul forțelor armate ale Uniunii Sovietice.

★

PARIS 16 (Agerpres). — Agenția France Presse a transmis interviul acordat de Jules Moch, reprezentantul permanent al Franței în Comisia O.N.U. pentru dezarmare, unui corespondent al Agenției France Presse. Referindu-se la hotărîrea Uniunii Sovietice de a reduce efectivul forțelor armate cu 640.000 de oameni, Moch a spus că aceasta este „un foarte bun augur pentru apropiatele tratative cu privire la dezarmare". Moch și-a exprimat părerea că hotărîrea guvernului sovietic „va influența în mod favorabil și va grăbi slăbirea încordării internaționale".

Sesiunea Consiliului F. M. T. D.

VARȘOVIA 16 trimisul special al Agerpres transmite:

În dimineața zilei de 16 august s-a deschis în localul Școlii superioare de agricultură din Varșovia, sesiunea Consiliului Federației Mondiale a Tineretului Democrat.

Participă membrii comitetului executiv al F.M.T.D., delegați ai organizațiilor de tineret din lumea întreagă, afiliate la F.M.T.D., precum și numeroși observatori și invitați. Participă de asemenea reprezentanți ai U.I.S. și ai F.D.I.F. Delegația tineretului din R.P.R. condusă de tov. Cornel Fulger, prim secretar al C.C. al U.T.M., este alcătuită din tov. Marin Vasile, Alecu Constantin și Cornel Răducanu.

La ora 11,30 Jacques Denis, secretar al F.M.T.D., după un scurt cuvînt introductiv despre problemele pe care le va dezbate consiliul, a propus ca în prezidiu să fie aleși membrii comitetului executiv al F.M.T.D., reprezentanți ai U.I.S. și F.D.I.F. După ce membrii Prezidiului, printre care Bruno Bernini, Jacques Denis, Alexandr Șelepin, Cornel Fulger, Demostene Lobo, Helena Jaworska, Oskar Fischer și alții au luat loc la masa prezidiului, Jacques Denis a propus următoarea ordine de zi:

1. Rezultatele celui de al V-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților și sarcinile de viitor ale F.M.T.D.
2. Raportul comisiei de control financiar.
3. Primirea de noi membri în F.M.T.D. și schimbări în componența comitetului executiv al F.M.T.D.
4. Convocarea celui de al VI-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților.

Ordinea de zi a fost aprobată în unanimitate de către delegați.

Apoi, Jacques Denis a dat cuvîntul lui Bruno Bernini, președintele F.M.T.D., care a prezentat raportul intitulat „Rezultatele celui de al V-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților și sarcinile pe viitor ale F.M.T.D.".

În ședința de după amiază Consiliul F.M.T.D. și-a continuat lucrările, începîndu-se discuțiile pe marginea raportului prezentat de Bruno Bernini. La discuții au luat cuvîntul reprezentanți ai tineretului din: Elveția, Cehoslovacia, Iran, Ceylon, Costa Rica, U.R.S.S., Franța, Canada, R.P.R., Germania, Israel și alții.

În cuvîntările lor delegații au subliniat marele succes de care s-a bucurat cel de al V-lea Festival în opera de întărire a unității și colaborării tineretului din lumea întreagă. Vorbitorii au făcut de asemenea o serie de propuneri cu privire la activitatea pe viitor a F.M.T.D., luîndu-și angajamentul de a populariza cît mai pe larg rezultatele obținute în cadrul Festivalului de la Varșovia.

Conferința internațională de la Tokio pentru interzicerea armelor atomice

PEKIN 16 (Agerpres). — După cum au transmis posturile de radio japoneze, la 15 august, cu prilejul împlinirii a 10 ani de la încetarea războiului, s-a deschis la Tokio o conferință internațională pentru interzicerea armelor atomice și cu hidrogen.

La conferință participă delegați ai organizațiilor obștești din Japonia, precum și reprezentanți ai organizațiilor obștești din unele țări străine printre care din Uniunea Sovietică și Republica Populară Chineză. În total la această conferință participă aproximativ 15.000 persoane.

La 15 august a avut loc la Tokio ședința de încheiere a conferinței internaționale pentru interzicerea armei atomice și cu hidrogen.

În ședință a fost adoptat un apel adresat popoarelor din întreaga lume.

SCURTE ȘTIRI

- La 15 august, președintele R. P. Chineze, Mao Țze-dun și premierul Ciu En-lai, au adresat președintelui Republicii Indonezia, Sukarno și respectiv, primului ministru al Indoneziei Burhanud din Harahap telegrame de felicitare cu prilejul celei de a 10-a aniversări a independenței Indoneziei.
- Ziarul „Ny Dag" relatează că la 13 august a avut loc la Stockholm plenara Comitetului Central al Partidului Comunist din Suedia. Plenara a adoptat hotărîrea de a convoca cel de al 17-lea Congres al Partidului Comunist din Suedia la Stockholm între 28-31 decembrie 1955.
- La 16 august, un grup de membri ai delegației agricole americane în frunte cu Laurens Soth au sosit în orașul Rubțovsk, ținutul Altai.
- În dimineața zilei de 15 august a sosit la Soci, venind de la Stalingrad, delegația parlamentară a Iugoslaviei, în frunte cu Vladimir Bakarici.
- La 16 august a avut loc o ședință ordinară a ambasadorilor R. P. Chineze și S.U.A., după care a fost dat publicității următorul comunicat:

„Ambasadorii S. U. A. și R. P. Chineze au ținut astăzi cea de a 7-a ședință. A fost discutat primul punct de pe ordinea de zi a tratativelor (repatrierea de către cele două părți a persoanelor civile).

S-a hotărît ca următoarea ședință să aibă loc la 18 august ora 10 dimineața".

Cultură fizică și sport

Competiția sportivă de masă a militarilor

Lt.-col. Pandele Niculae

În anii regimului de democrație populară, în țara noastră, mișcarea de cultură fizică și sport a luat un puternic avînt. Dintr-un privilegiu al claselor exploatatoare, cum era de fapt în timpul regimului burghezo-moșieresc, sportul a devenit astăzi un bun al celor mai largi mase populare, un mijloc important de oțelire fizică și morală a omului nou, constructor al socialismului. „...educația fizică și sportul — scria M. I. Kalinin în articolul „Drumul glorios al Comsomolului" — sînt factori importanți în crearea unui om sănătos, voinic, îndemînatic, ingenios, curajos, capabil să înfrunte greutățile și plin de încredere în viitor".

Astfel de oameni cresc acum în patria noastră liberă. Nu există o localitate cît de mică în care oamenii muncii să nu fie antrenați în viața sportivă. Tot mai mulți tineri și vîrstnici, muncitori, țărani muncitori, elevi, studenți și ostași trec cu succes normele complexului sportiv G.M.A., cuceresc insignele de gradul I și II, își oțelesc trupul, se pregătesc pentru muncă și apărarea patriei. Din rîndurile poporului muncitor — izvor nesecat de talente — s-au ridicat și se ridică neîncetat noi și noi sportivi de valoare, care fac să crească, an de an, faima sportivă și puterea patriei noastre.

Un puternic avînt cunoaște mișcarea de cultură fizică și sport și în cadrul Forțelor noastre Armate. În armata noastră populară pregătirea fizică și sportul sînt factori importanți care contribuie la formarea ostașului de tip nou și la perfecționarea măiestriei sale de luptă.

Condițiunile luptei moderne cer ostașului să-și încordeze toate forțele fizice și spirituale, să reziste unor îndelungate încercări și să înfrîngă greutățile cîmpului de luptă. Victoriile strălucite ale armatei sovietice, în anii Marelui Război pentru Apărarea Patriei, au dovedit cu prisosință cît de important este ca ostașii să aibă o pregătire fizică multilaterală.

A forma din fiecare ostaș al armatei noastre populare un militar oțelit fizicește, capabil să înfrunte cu succes orice greutăți ale cîmpului de luptă modern, este una din sarcinile principale ale mișcării de cultură fizică și sport din armată.

Ca și în orașele și satele patriei, în unitățile Forțelor noastre Armate s-au creat toate condițiile materiale necesare practicării tuturor disciplinelor sportive și îndeosebi a acelora care contribuie la perfecționarea pregătirii de luptă a militarilor.

Mișcarea de cultură fizică și sport din Forțele noastre Armate are un adînc caracter de masă. În unitățile armatei noastre sînt astăzi numeroși militari care au trecut cu succes probele complexului sportiv G.M.A. și pe piepturile cărora strălucesc acum insigna de gradul I și gradul II. Caracterul de masă al mișcării de cultură fizică și sport din armata noastră populară este subliniat și de numărul tot mai mare de militari care participă, în fiecare an, la întrecerile ce au loc în cadrul tradiționalei spartachiade militare de iarnă și de vară. La spartachiada militară de vară din anul acesta au luat parte militari de toate gradele și din toate armele.

Această competiție sportivă de masă care luni de-a rîndul a antrenat un număr mare de ofițeri, sergenți și soldați, s-a bucurat anul acesta de un succes deosebit. Militarii care s-au calificat în finale și-au disputat întîietatea pe marile baze sportive din Capitala țării, într-un cadru festiv. Concursurile pentru titlul de campion militar de masă pe anul 1955 au prilejuit manifestări sportive la un înalt nivel tehnic, care au fost urmărite cu mult interes de un însemnat număr de oameni ai muncii din Capitală.

Prin strădania lor, prin dîrzenia și măiestria de care au dată dovadă, finaliștii spartachiadei militare de vară din acest an au arătat că mișcarea sportivă din armată este o activitate vie, creatoare, permanentă, un mijloc de seamă în procesul de instruire a militarilor noștri. Dorința lor de a apăra cu succes tradițiile sportive ale unităților din care fac parte, de a birui în lupta cu secundele, cu obstacolele, de a împlini speranțele puse în ei de tovarășii din mijlocul cărora au pornit, i-au stimulat pe finaliști în muncă și i-au însuflețit în întrecerile pe care le-au susținut.

Mulți dintre finaliști au obținut performanțe bune. Cu dragoste și mîndrie vorbesc militarii noștri despre succesele tînărului și entuziastului tehnician de aviație, ofițerul Cluntu Vasile, care luptînd cu dîrzenie pentru victorie, a cucerit două titluri de campion, la înălțime și la triplu salt, despre performanțele tinerilor atleți marinari Tudor Dumitru și Constantin David, despre rezultatele bune obținute de trăgătorii de frunte Mihai Vicoveanu și Dumitru Furnică, despre jocul de un bun nivel tehnic desfășurat de echipele învingătoare la handbal și fotbal, care au arătat o creștere calitativă a sportului în armată.

În primele rînduri ale luptei pentru obținerea de rezultate cît mai bune în întrecerile ce au avut loc în cadrul spartachiadei militare de vară, au stat alături de comuniști, militarii utemiști. La succesele lotului marinei militare care s-a situat pe primul loc în clasamentul general al finalelor, au contribuit în mare măsură marinarii utemiști, care au muncit cu mult elan și s-au prezentat bine pregătiți la atletism, triatlon, la jocurile sportive și înot.

Mulți dintre tinerii campioni militari de masă pe anul 1955 vor completa rîndurile echipelor sportive centrale ale armatei noastre, iar un număr însemnat dintre sportivii de frunte din armată vor deveni, după lăsarea la vatră, militanți activi în mișcarea de cultură fizică și sport din satele și orașele patriei noastre. Aceasta este o mîndrie și o cinste pentru armata noastră populară, școală de educație patriotică și cetățenească.

Militarii participanți la spartachiadă urmînd exemplul comuniștilor și utemiștilor au dat dovadă de o înaltă disciplină sportivă, s-au comportat ca adevărați ostași de tip nou, crescuți și educați de partid. Oamenii muncii și militarii care au urmărit cu viu interes concursurile sportive ale finaliștilor spartachiadei au admirat demonstrațiile de masă, priceperea și dîrzenia dovedite de sportivii militari, spiritul de disciplină și ordine în care s-au desfășurat întrecerile, demonstrațiile de forță, îndemînare și curaj.

De un deosebit succes s-a bucurat în rîndurile oamenilor muncii și al militarilor demonstrația de închidere a Spartachiadei militare de vară. Prin programul bogat și variat prezentat cu acest prilej, finaliștii spartachiadei au oferit spectatorilor, clipe neuitate de bucurie și satisfacție. Întrecerile sportive ale spartachiadei au demonstrat maselor de oameni ai muncii, că militarii armatei noastre populare sînt puternici, plini de sănătate și vigoare, hotărîți să muncească cu și mai multă ardoare pentru întărirea capacității de apărare a patriei.

Spartachiada militară de vară a arătat maselor de oameni ai muncii că se pot bizui pe forțele lor armate care stau neclintite de strajă independenței și suveranității patriei, muncii pașnice de construire a socialismului.

Înaintea întîlnirii echipelor de fotbal ale Uniunii Sovietice și R. F. Germane

BERLIN 16 (Agerpres). — TASS transmite:

La 15 august au părăsit Berlinul plecînd spre Moscova, primele două trenuri cu 400 de turiști, amatori de sport din ambele părți ale Germaniei, care vor asista la desfășurarea întîlnirii internaționale de fotbal dintre echipele reprezentative ale Uniunii Sovietice și Republicii Federale Germane.

Presa germană și în special cea din Germania occidentală se ocupă pe larg de apropiata întîlnire dintre fotbaliștii germani și sovietici. Revista „Sport Illustrierte" care apare la Karlsruhe publică fotografiile jucătorilor echipei de fotabl a U.R.S.S. și se ocupă pe scurt de fotbaliștii sovietici. Ziarul vest german „Die Welt" subliniază că „pentru acest meci greu" care îi așteaptă pe fotbaliștii germani la Moscova, echipa lor este alcătuită în linii mari din „încercații jucători ai reprezentativei, cîștigători ai titlului de campioni mondiali" și pentru aceasta „nu se vor face experimentări".

La 18 august, echipa de fotbal a Germaniei occidentale va pleca cu avionul spre Moscova.

PE SCURT

Marți dimineața a părăsit Capitala, plecînd în R.P.F. Iugoslavia echipa de lupte clasice Dinamo-București. Luptătorii romîni vor lua parte la un concurs internațional ce va avea loc între 20 și 27 august în localitatea Pola. Din lotul echipei dinamoviste fac parte: D. Pirvulescu, M. Schultz, I. Cernea, M. Belușica, D. Cuc, I. Popescu și alții.

★

Între 28 august și 4 septembrie, se va desfășura în organizarea Casei Centrale a Armatei, cea de a 10-a ediție a competiției cicliste „Cursa Victoriei". Traseul măsoară 870 km. și este împărțit în 6 etape: București—Alexandria—București (163 km.); București—Giurgiu—București (116 km.); București—Găești—București (150 km.); București—Urziceni—București (80 km.); București—Orașul Stalin (166 km.); Orașul Stalin—București (172 km.).

La această competiție vor participa numeroși cicliști fruntași printre care C. Dumitrescu, G. Moiceanu, N. Vasilescu, C. Istrate, I. Hora, C. Tudose, L. Zanoni, N. Maxim, St. Sebe și alții.

★

Duminică 21 august, va începe returul campionatului republican de fotbal al categoriei A. În prima etapă se vor disputa următoarele întîlniri:

Timișoara: Știința—C.C.A.; Orașul Stalin: Dinamo—Minerul Petroșani; Tg. Mureș: Locomotiva—Știința Cluj; Arad: Flamura Roșie—Locomotiva Timișoara; Constanța: Locomotiva—Dinamo București.

Meciul dintre echipele Progresul-București și Avîntul-Reghin se va disputa cu începere de la ora 10,45 pe stadionul Dinamo din Capitală.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București Piața Scînteii". Tel. 7.60.10. 7.61.00. Secția scrisori Tel 7.56.91 TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin". STAS — 3152 52